

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΟΥΡΕΝ ΛΙΤΟΥΡΓΙΑ

Die Liturgie Basileus des Grossen

Diakoni: Siunaa, isä.

Pappi: Siunattu on Isän Ja Pojan ja Pyhän Hengen valtakunta, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni: Rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herralta rauhaa korkeudesta ja sielujemme pelastusta.

Rukoilkaamme Herralta koko maailmalle rauhaa, pyhille Jumalan seurakunnille kestävyyttä ja kaikkien yhdistymistä.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen ja täällä uskossa, hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta.

Rukoilkaamme Herraa patriarkkamme Bartholomeoksen, arkkipiispamme Leon, metropoliittamme Ambrosiuksen, metropoliittamme Panteleimonin, arvoisain pappien, Kristuksessa diakonien, kaikkien kirkonpalvelijain ja kirkkokansan puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tasavaltamme presidentin ja koko esivallan puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tämän kaupungin, kaikkien kylien, kaupunkien ja maakuntain, ja niiden usko-vaisten asukkaitten puolesta.

Rukoilkaamme Herralta suotuisia ilmoja, runsaita maan hedelmiä ja rauhallisia aikoja.

Rukoilkaamme Herraa merellä kulkijain, matkustajain, sairaiden, kärsivien, sorrettujen ja uskonsa tähden vainottujen, sekä vankeudessa olevien puolesta, että Herra pelastaisi heidät.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siunattuinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnytäjää, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Diakon: Segne, Gebieter.

Priester: Gesegnet sei das Reich des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Diakon: In Frieden lasset zum Herrn uns beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Um den Frieden von oben und das Heil unserer Seelen, lasset zum Herrn uns beten.

Um den Frieden der ganzen Welt, den Wohlbestand der heiligen Kirchen Gottes und um die Einigung aller, lasset zum Herrn uns beten.

Für dieses heilige Haus und für jene, die es mit Glauben, Ehrerbietigkeit und Gottesfurcht betreten, lasset zum Herrn uns beten.

Für unseren Patriarchen Bartholomeus, unseren Erzbischof Leo, unseren Metropoliten Ambrosius, unseren Metropoliten Panteleimon, für die ehrwürdige Priesterschaft, für das Diakonat in Christus, für den ganzen Klerus und für das Volk, lasset zum Herrn uns beten.

Für die Präsidentin / den Präsidenten unserer Republik und alle, die sie regieren und beschützen, lasset zum Herrn uns beten.

Für diese Stadt, für alle Städte und Dörfer und alle, die in den selben wohnen, lasset zum Herrn uns beten.

Um günstige Witterung, um reiches Gedeihen der Früchte der Erde und um friedliche Zeiten, lasset zum Herrn uns beten.

Für die Reisenden zu Wasser, zu Lande und in der Luft, für die Kranken und Leidenden, für die Gefangenen und um ihre Rettung, lasset zum Herrn uns beten.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und einander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Pappi lukee salaisesti ensimmäisen antifonin rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, jonka valta on vertaamaton ja kunnia käsittämätön, jonka armo on rajaton ja ihmisrakkaus sanomaton. Sinä itse, Herra, katso laupeudessasi meidän ja tämän pyhän huoneen puoleen, ja osoita meille ja kanssamme rukoileville runsas armosi ja laupeutesi.

Pappi ääneen: Sillä sinulle, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkalainen ylistys, kunnia ja palvelus, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan I antifoni

Diakoni kumartaa ja siirtyy seisomaan Kristuksen kuvan eteen pitäen oraria oikean kätensä kolmella sormella. Kun antifoni on laulettu, diakoni asettuu tavalliselle paikalleen ja kumarrettuaan lausuu pienen ektenian:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siunauinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnyttäjä, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi lukee salaisesti toisen antifonin rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, pelasta sinun kansasi ja siunaa sinun perintöäsi, varjele seurakuntasi täyteys, pyhitä ne, jotka rakastavat sinun huoneesi kauneutta, palkitse jumalallisessa voimassasi heidän kunnioituksensa kunnialla, äläkä hylkää meitä, jotka sinuun turvaamme.

Pappi ääneen: Sillä sinun, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, on voima, ja sinun on hallitus, valta ja kunnia, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan II antifoni ja ”Jumalan ainokainen”

Diakoni tekee samoin kuin ensimmäistä antifonia veisattaessa, ja lausuu pienen ektenian:

Der Priester spricht leise das Gebet der 1. Antiphon:

Herr, unser Gott, dessen Macht unvergleichlich, dessen Herrlichkeit unbegreiflich, dessen Erbarmen unermeßlich und dessen Menschenliebe unaussprechlich ist, blicke du selbst, Gebieter, nach deiner Barmherzigkeit auf uns und dieses heilige Haus und mache reich über uns, und alle, die mit uns beten, deine Gnade und deine Erbarmungen.

Der Priester laut: Denn dir gebühret alle Herrlichkeit, Ehre und Anbetung, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geist, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Sänger singen die erste Antiphon

Der Diakon verbeugt sich und verläßt seinen Platz und begibt sich vor die Ikone der Gottesgebälerin, gegen die Ikone des Christus gewandt, und hält mit drei Fingern der Rechten das Orarion. Nach dem Gesang geht er an seinen gewöhnlichen Platz, macht eine Verbeugung und verrichtet die kleine Ektenie:

Wieder und wieder lasset uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und einander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester spricht leise das Gebet der 2. Antiphon:

Herr, unser Gott, rette dein Volk und segne dein Erbe. Bewahre die Fülle deiner Kirche. Heilige diejenigen, so die Schönheit deines Hauses lieben. Verherrliche du sie dafür mit deiner göttlichen Kraft und verlaß uns nicht, die wir auf dich hoffen.

Der Priester laut: Denn dein ist die Macht und dein ist das Reich und die Kraft und die Herrlichkeit, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Sänger singen die zweite Antiphon und ”O du eingeborener Sohn”

Nach dem Gesang geht der Diakon an seinen gewöhnlichen Platz, macht eine Verbeugung und verrichtet die kleine Ektenie:

Taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda, Herra, armahda.

Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siuna-tuinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnyt-täjää, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elä-mämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi lukee salaisesti kolmannen antifonin rukouksen:

Sinä, joka nämä yhteiset ja yksimieliset rukoukset meille lahjoitit, ja joka kahden tahi kolmen sinun ni-meesi yhteen kokoontuneen anomukset lupasit täyt-tää, sinä itse täytä nytkin meidän, sinun palvelijaisi, anomukset hyödyksemme, antaen meille tässä elä-mässä sinun totuutesi tuntemisen, ja lahjoittaen tule-vassa iankaikkisen elämän.

Pappi ääneen: Sillä sinä olet hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, ja me kunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Veisataan III antifoni, tai sunnuntaina ”autuuden lauseet”

Kun kolmannen antifonin lopussa veisataan ”**Kunnia olkoon**”, niin pappi ja diakoni kumartavat kolmesti pyhän pöydän edessä, minkä jäl-keen pappi ottaa pyhän evankeliumikirjan antaen sen diakonille. Sitten he toimittavat pienen saaton: kiertävät kumpikin pyhän pöydän oikealta puolelta ja kulkevat pohjoisoven kautta solealle seuraten heidän edel-lään kannettavia kynttilöitä. Tultuaan solealle tavalliselle paikalleen he kumpikin kumartavat. Diakoni lausuu: ”**Rukoilkaamme Herraa.**”

Pappi lukee salaisesti saattorukouksen: Valtias, Herra, meidän Jumalamme, joka olet asettanut taivaissa enkelein ja ylienkelein järjestöt ja sotajoukot palvelemaan sinun kunniaasi, tee, että meidän saattomme kanssa tapah-tuisi meidän kanssamme palvelevien ja sinun hy-vyyttäsi ylistävien pyhain enkelein saatto. Sillä si-nulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkinaisen ylistys, kunnia ja palvelus, nyt ja aina ja ian-kaikkisesta iankaikkiseen. Amen.

Kun rukous on luettu, diakoni osoittaa itään päin oikealla kädellään, jonka kolmella sormella hän pitää oraria, ja lausuu papille: ”**Siunaa, isä, pyhä saatto.**”

Wieder und wieder lasset uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich.

Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und ein-ander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester spricht leise das Gebet der 3. Antiphon:

Der du uns dieses gemeinsame und einmütige Beten geschenkt und uns verheißten hast, das Beten zweier oder dreier, die in deinem Namen versammelt sind, zu erhören, erfülle auch jetzt die Bitten deiner Knechte zu ihrem Nutzen. Führe uns in der gegen-wärtigen Welt zur Erkenntnis deiner Wahrheit und in der künftigen Welt gewähre uns das ewige Leben.

Der Priester laut: Denn ein guter und menschenliebender Gott bist du, und dir senden wir die Verherrlichung empor, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Sänger singen die dritte Antiphon, oder ”Seligpreisungen” am Sonntag

Wenn der Chor zu singen beginnt ”**Ehre sei**”, verneigen sich der Priester und der Diakon dreimal vor dem Altar, der Priester übergibt dem Diakon das hl. Evangelium, und beide vollziehen den kleinen Einzug, indem sie um den Altar schreiten und durch die nördliche Tür gehen. Ihnen gehen Kerzenträger voran. In der Mitte des Kirchenschiffs angekommen, der Diakon mit dem Gesicht zur heiligen Tür, bleibt er stehen und spricht: ”**Lasset zum Herrn uns beten.**”

Der Priester spricht leise das Eingangsgebet: Gebieter, Herr unser Gott, der du in den Himmeln die Ordnungen der Heere der Engel eingesetzt hast zum Dienst deiner Herrlichkeit, laß mit unserem Einzug heilige Engel einziehen, die mit uns die Liturgie vollziehen und deine Güte mit verherrlichen. Denn dir gebührt alle Herrlichkeit und Ehre und Anbetung, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Der Diakon weist mit seiner rechten Hand nach Osten und hält mit der linken Hand das hl. Evangelium und spricht: ”**Segne, Gebieter, den heiligen Einzug.**”

Pappi siunaten lausuu: Siunattu olkoon sinun pyhiesi saato alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Sen jälkeen, jos piispa on läsnä, diakoni vie evankeliumikirjan hänen suudeltavakseen, mutta ellei häntä ole, antaa papin suudella sitä. Kun viimeinen tropari on veisattu, diakoni asettuu kuninkaan oven eteen ja ylentäen evankeliumikirjaa lausuu korkealla äänellä:

Se on viisautta. Olkaamme vakaat.

Sitten kumarrettuaan diakoni ja pappi menevät pyhään alttariin. Diakoni panee pyhän evankeliumikirjan pyhälle pöydälle.

Kuoro: Tulkaa, kumartukaamme ja langetkaamme Kristuksen eteen. Pelasta, pyhissä ihmeellinen Jumalan Poika, meidät, jotka sinulle veisaamme: ”Halleluja.” Sunnuntaisin: Pelasta, kuolleista ylösnoussut Jumalan Poika, meidät, jotka sinulle veisaamme: ”Halleluja.”

Veisataan troparit ja kontakit

Pappi lukee salaisesti Pyhän Kolminaisuuden virren rukouksen:

Pyhä Jumala, joka pyhissä lepäät, jolle serafit huu-
taen kolminkertaisesti ”Pyhä, pyhä, pyhä” ylistystä
veisaavat, jolle kerubit kiitosta kantavat, ja jota kaik-
ki taivaalliset voimat kumartavat; joka olet saattanut
kaikki olemattomuudesta olemiseen, kuvasi ja muo-
tosi mukaan luonut ihmisen ja kaunistanut hänet
kaikenlaisilla lahjoillasi; joka annat anovalle viisau-
den ja ymmärryksen, etkä ylenkatso syntistä, aset-
taen hänen pelastukseksi synninkatumuksen; joka
teit meidät, haisiet ja viheliäiset palvelijasi, tälläkin
hetkellä otollisiksi seisomaan pyhän uhrialttarisi
kunnian edessä, ja velvollisuutemme mukaan toimit-
tamaan sinulle tätä palvelustamme ja ylistystämme.
Sinä itse, Herra, ota vastaan meidänkin syntisten
suusta tämä Pyhän Kolminaisuuden virsi, ja lähesty
meitä laupeudellasi. Anna meille anteeksi kaikki va-
paasta tahdostamme tahi tahtomattammekin teke-
mämme synnit. Pyhitä sielumme ja ruumiimme, ja
suo meidän pyhydessä palvella sinua kaikkina elin-
päivinä pyhän Jumalansynnyttäjän ja kaikkien
ikivanhoista ajoista sinua kelpoisesti palvelleiden
pyhien ihmisten esirukousten tähden.

**Viimeistä troparia laulettaessa diakoni kumartaen päänsä, ja pitäen kä-
dessään kolmella sormella oraria, lausuu papille: ”Siunaa, isä, Pyhän
Kolminaisuuden virren veisuu.” Pappi siunaten diakonia lausuu:**

Sillä sinä, meidän Jumalamme, olet pyhä, ja me
kunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä
Henki, nyt ja aina

**Diakoni kääntyy, kohottaa kädellään oraria, ja lausuu kirkon puolella
oleville:**

ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Der Priester spricht: Gesegnet sei der Einzug deiner
Heiligen, allezeit, jetzt und immerdar, und in die
Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Der Diakon wendet sich zum Priester und reicht ihm das hl. Evangelium
zum Kuß, während er selbst die Hand des Priesters küßt. Er wendet sich
zur hl. Tür zurück, und nach Beendigung der 3. Antiphon hebt er das hl.
Evangelium hoch und ruft:

Weisheit. Aufrecht.

Nun gehen der Diakon und der Priester in den Altarraum. Der Diakon
legt das hl. Evangelium auf den heiligen Tisch.

Chor: Kommt, lasset uns anbeten und niederfallen vor Christus. Rette
uns, Sohn Gottes, wunderbar in deinen Heiligen, die wir dir singen:
”Alleluja.” An Sonntagen: Rette uns, Sohn Gottes, der du auferstanden
bist von den Toten, die wir dir singen: ”Alleluja.”

Es folgen die Troparien und Kontakien

Der Priester liest leise das Gebet des Trishagion:

Heiliger Gott, der du im Heiligtum ruhest, von den
Seraphim mit dem Trishagion gepriesen und von
den Cherubim verherrlicht wirst. Du hast alles vom
Nichtseienden ins Dasein gerufen, du hast den
Menschen nach deinem Gleichnisse und Ebenbilde
erschaffen und ihn mit deiner Gnade geschmückt.
Du gibst den Bittenden Weisheit und Verstand und
verwirfst den Sünder nicht, sondern legst ihm zum
Heil Buße auf. Du hast uns, deine niedrigen und
unwürdigen Diener, gewürdigt, zu dieser Stunde vor
der Herrlichkeit deines Altares zu stehen, und dir die
schuldige Verehrung und Anbetung darzubringen.
Nimm, o Gebieter, aus unserem Munde den Hymnus
des Trishagion an und blicke in deiner Güte auf uns
hernieder. Vergib uns jede freiwillige und unfrei-
willige Sünde, heilige unsere Seelen und Leiber und
verleihe uns durch die Fürbitten der heiligen Gottes-
gebälerin und aller Heiligen, die dir von Anfang ge-
fallen haben, alle Tage unseres Lebens in Heiligkeit
dir zu dienen. Denn du, unser Gott, bist heilig und
zu dir senden wir Lobpreisung empor, zum Vater,
zum Sohne und zum Heiligen Geiste, jetzt und
immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Bei Beendigung dieser Gesänge beugt der Diakon sein Haupt, indem er
sein Orarion mit den ersten drei Fingern der rechten Hand hält, und sagt
zum Priester: ”Segne, Gebieter, die Zeit des Trishagions.” Der Pries-
ter macht das Zeichen des Kreuzes über ihn und sagt:

Denn heilig bist du, unser Gott, und dir senden wir
die Lobpreisung empor, dem Vater und dem Sohne
und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar

Und der Diakon begibt sich zu den heiligen Türen, erhebt das Orarion
und spricht mit erhobener Stimme zu den in der Kirche Stehenden:

und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Pyhän Kolminaisuuden virttä veisattaessa pappi ja diakoni lausuvat saman virren kolmesti kumartaen pyhän pöydän edessä.

Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä. (3)

Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Pyhä Kuolematon, armahda meitä. Pyhä Jumala, pyhä Väkevä, pyhä Kuolematon, armahda meitä.

Sitten diakonin lausuttua papille: ”**Käske, isä**” he menevät ns. korkean istuimen luo, ja pappi lausuu mennessään:

Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.

Diakoni: Siunaa, isä, korkea istuin.

Pappi: Siunattu olet sinä valtakuntasi kunnian istuimella, sinä, joka istut kerubi-istuimella, alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti iankaikkiseen.

Huomattava on, ettei papin sovi korkealle paikalle asettua eikä siinä istua, vaan hänen on istuttava syrjässä, korkean istuimen eteläpuolella.

Kun Pyhän Kolminaisuuden virsi on veisattu, niin diakoni tulee pyhän oven eteen ja lausuu:

Ottakaamme vaari.

Pappi siunaten kansaa: Rauha olkoon teille kaikille.

Lukija: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija lausuu prokimenin.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija lausuu epistolän nimen: apostolien tekojen kirjasta tai apostoli Jaakobin / Pietarin yleisestä lähetykskirjeestä. Tai pyhän apostolin Paavalin lähetykskirjeestä roomalaisille / korinttolaisille / galatalaisille.

Diakoni: Kuulkaamme.

Epistolän aikana diakoni ottaen suitsutusastian tulee papin luo, ja saatuaan häneltä siunauksen suitsuttaa pyhän pöydän ympäri ja koko alttarihuoneessa sekä papin puoleen.

Kun epistola on luettu, pappi lausuu: Rauha olkoon sinulle.

Lukija: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Se on viisautta.

Lukija: Halleluja.

Pappi lukee salaisesti rukouksen evankeliumin edellä:

Während der Hymnus Trishagion vom Volk gesungen wird, liest der Priester das Gebet des Trishagion, während der Diakon in seiner Nähe steht.

Heiliger Gott, Heiliger Starker, Heiliger Unsterblicher, erbarme dich unser. (3)

Ehre sei dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Heiliger Unsterblicher, erbarme dich unser. Heiliger Gott, Heiliger Starker, Heiliger Unsterblicher, erbarme dich unser.

Sodann spricht der Diakon: ”**Befehl, Gebieter.**” Und es gehen der Priester und der Diakon nach der oberen Seite des Altarraumes. Dabei spricht der Priester:

Gesegnet sei, der da kommt im Namen des Herrn.

Diakon: Segne, Gebieter, die hohe Kathedra.

Priester: Gesegnet bist du auf dem Throne der Herrlichkeit deines Reiches, der du sitztest auf den Cherubim allezeit, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Es wird daran erinnert, daß es dem Priester nicht zusteht, zum Thron hinaufzugehen oder auf ihm zu sitzen, sondern seitlich vom Throne, auf der südlichen Seite.

Nach dem Ende des Trishagion begibt sich der Diakon zu den heiligen Türen und spricht mit erhobener Stimme:

Lasset uns aufmerken.

Priester spricht segnend: Friede allen.

Lektor: Und deinem Geiste.

Diakon: Weisheit.

Der Lektor ruft **das Prokimenon.**

Diakon: Weisheit.

Und der Lektor spricht die Überschrift der Lesung: Lesung aus der Apostelgeschichte oder Lesung aus dem Brief des hl. Apostels NN an die NN.

Diakon: Lasset uns aufmerken.

Während der Lesung ergreift der Diakon das Rauchfaß, legt das Rauchwerk hinein, geht zum Priester, empfängt von diesem den Segen und beweihräuchert indessen den Altarraum, die Ikonostase und vor dem Volk.

Nachdem die Lesung beendet ist, spricht der Priester: Friede dir, dem Vorleser, und allem Volk.

Lektor: Und deinem Geiste.

Diakon: Weisheit.

Lektor: Alleluja.

Der Priester spricht leise das Gebet vor dem Evangelium:

Kirkasta, ihmisiä rakastava Herra, meidän sydämissämme Jumalan tuntemisen puhdas valkeus, jonka sinä meille annat, ja avaa meidän ymmärryksemme silmät käsittämään evankeliumisi saarnoja. Istuta meihin myös autuuttavain käskyjesi pelko, että me hilliten kaikki lihalliset himomme viettäisimme hengellistä elämää ajatellen ja tehden kaikkea, mikä sinulle kelpaa.

Sillä sinä, Kristus, Jumala, olet sielujemme ja ruumiittemme valkeus, ja me kunniaa edeskannamme sinulle, iankaikkiselle Isällesi, ynnä kaikkein pyhimälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hengellesi, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Diakoni pantuaan pois suitsutusastian tulee ja kumartaa papin edessä, sekä pitäen oraria osoittaa sillä pyhää evankeliumikirjaa ja lausuu:

Siunaa, isä, pyhän apostolin ja evankelistan (*nimi*) evankeliumin julistajaa.

Pappi siunaten häntä lausuu:

Jumala pyhän, kunniallisen ja korkeasti kiitetyn apostolin ja evankelistan (*nimi*) esirukouksien tähden antakoon sanat sinulle, voimallisesti ilosanomaa esiintuovalle, rakkaan Poikansa, meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen, evankeliumin julistamiseen.

Pappi antaa diakonille evankeliumikirjan, ja diakoni kumarrettuaan pyhälle evankeliumikirjalle ottaa sen lausuen: ”Amen.” Sitten diakoni seuraten edellään kannettavia kynttilöitä vie evankeliumikirjan pyhän oven kautta ambonille.

Pappi seisoo pyhän pöydän edessä kasvot länteen päin lausuu:

Se on viisautta. Olkaamme vakaat. Kuulkaamme pyhää evankeliumia. Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Lukekaamme (*nimi*) pyhästä evankeliumista.

Kuoro: Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia sinulle.

Pappi: Kuulkaamme.

Kun evankeliumi on luettu, pappi lausuu diakonille:

Rauha olkoon sinulle, evankeliumin julistaja.

Kuoro: Kunnia olkoon sinulle, Herra, kunnia sinulle.

Diakoni menee pyhälle ovelle, ja antaa pyhän evankeliumikirjan papille. Diakoni asettuen tavalliselle paikalleen ambonilla lausuu hartauden ekstenian:

Lausukaamme kaikki täydestä sydämestämme ja täydellä ymmärryksellämme, lausukaamme.

Entzündet in unseren Herzen, menschenliebender Gebieter, das lautere Licht deiner Gotteserkenntnis und öffne die Augen unseres Verstandes zur Erkenntnis der Verkündigungen deines Evangeliums. Flöße uns auch die Furcht vor deinen seligen Geboten ein, auf daß wir alle unsere fleischlichen Begierden vernichten, einen geistlichen Wandel führen und alles nach deinem Wohlgefallen sinnen und tun.

Denn du bist die Erleuchtung unserer Seelen und Leiber, Christus, unser Gott, und dir senden wir die Lobpreisung empor, zugleich auch deinem anfangslosen Vater und deinem allheiligen und gütigen und lebenspendenden Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Der Diakon bringt das Rauchfaß an seinen Ort und vollzieht eine tiefe Verbeugung und hält das Orarion und das Evangelium mit den Fingerspitzen und spricht:

Segne, Gebieter, den Verkünder des heiligen Apostels und Evangelisten (*Name*).

Der Priester segnet ihn und spricht:

Gott gebe dir auf die Fürbitte des heiligen und ruhmreichen Apostels und Evangelisten (*Name*) das Wort in großer Kraft zu verkünden, zur Erfüllung des Evangeliums seines geliebten Sohnes, unseres Herrn Jesus Christus.

Und er gibt ihm das heilige Evangelium. Nachdem der Diakon ”Amen” gesagt hat und sich vor dem hl. Evangelium verbeugt hat, nimmt er es, geht durch die hl. Türen, und begibt sich mit den Kerzenträgern zum Ambo.

Der Priester steht vor dem hl. Altar, blickt nach Westen und verkündet:

Weisheit. Aufrecht. Lasset uns hören das heilige Evangelium. Friede allen.

Chor: Und deinem Geiste.

Diakon: Lesung aus dem heiligen Evangelium nach (*Name*).

Chor: Ehre sei dir, o Herr, Ehre sei dir.

Priester: Lasset uns aufmerken.

Bei Beendigung segnet der Priester den Diakon und spricht:

Friede sei dir, dem Verkünder des Evangeliums.

Chor: Ehre sei dir, o Herr, Ehre sei dir.

Sodann geht der Diakon zur hl. Tür hinein und gibt das hl. Evangelium dem Priester. Er, an dem gewöhnlichen Ort stehend, fängt die folgende Ektenie zu lesen an:

Lasset uns alle sprechen von ganzer Seele und mit all unserem Verstande, lasset uns sprechen.

BASILEIOS SUUREN LITURGIA – DIE LITURGIE BASILIUS DES GROSSEN

www.ortodoksi.net • Romanos Pyrrö 1.3.2009

Kuoro: Herra, armahda.

Herra, Kaikkivaltias, isäimme Jumala, me rukoilemme sinua, kuule, ja armahda.

Armahda meitä, Jumala, sinun suuresta armostasi, me rukoilemme sinua, kuule ja armahda.

Kuoro: Herra, armahda. (3)

Pappi lukee salaisesti hartaan anomisen rukouksen:

Herra, meidän Jumalamme, ota vastaan tämä palvelijasi harras anomus, armahda meitä armosi paljoudesta, ja lähetä laupeutesi lahjat meille ja kaikelle kansallesi, joka odottaa sinulta suurta armoa.

Vielä rukoilemme patriarkkamme Bartholomeoksen, arkkipiispamme Leon, metropliittamme Ambrosiuksen ja metropoliittamme Panteleimonin puolesta.

Vielä rukoilemme tasavaltamme presidentin ja koko esivallan puolesta.

Vielä rukoilemme pappien, pappismunkkien sekä kaikkien luostariveljämme ja -sisariemme puolesta.

Vielä rukoilemme autuaiden ja aina muistettavien tämän pyhän huoneen rakentajien, ja kaikkien täällä, ja kaikkialla lepävien nukkuneiden oikeauskoisten kristittyjen puolesta.

Vielä rukoilemme tämän pyhän seurakunnan kirkonpalvelijoille ja toimihenkilöille, sekä kaikille kristiveljillemme ja -sisarillemme armoa, elämää, rauhaa, terveyttä, pelastusta, Jumalan huolenpitoa, syntien sovitusta ja anteeksi antamista.

Vielä rukoilemme tämän pyhän ja korkea-arvoisen tempelin lahjantuojoin ja kaunistajain, täällä työtätekevien, veisaavien ja rukoilevan kirkkokansan puolesta, joka hartaasti odottaa sinulta suurta ja runsasta armoa.

Pappi ääneen: Sillä sinä olet armollinen ja ihmisiä rakastava Jumala, ja sinulle, Isä, Poika, ja Pyhä Henki, me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Chor: Herr, erbarme dich.

Herr, Allherrscher, Gott unserer Väter, wir bitten dich, erhöre uns und erbarme dich.

Erbarme dich unser, o Gott, nach deinem großen Erbarmen, wir bitten dich, erhöre uns und erbarme dich.

Chor: Herr, erbarme dich. (3)

Der Priester spricht leise das Gebet der inständigen Bitte:

Herr, unser Gott, nimm auf dieses eindringliche Gebet deiner Knechte, erbarme dich unser nach der Größe deiner Barmherzigkeit. Laß herabkommen dein Erbarmen über uns und dein ganzes Volk, das harret auf dein reiches Erbarmen.

Wir bitten auch für unseren Patriarchen Bartholomeus, unseren Erzbischof Leo, unseren Metropolitanen Ambrosius, unseren Metropolitanen Panteleimon.

Wir bitten auch für die Präsidentin / den Präsidenten unserer Republik und alle, die sie regieren und beschützen.

Wir bitten auch für die Priester, die Ieromonachi und Mönche und Nonnen.

Wir bitten auch für die seligen und des ständigen Gedenkens werten Stifter dieser heiligen Kirche und für alle unsere orthodoxen Väter und Brüder, die vor uns fromm entschlafen sind, die hier und allerorten ruhen.

Wir bitten auch um Erbarmen, Leben, Frieden, Gesundheit, Rettung, Heimsuchung, Vergebung und Nachlaß der Sünden der Knechte Gottes, aller gottseligen und orthodoxen Christen, die in dieser Stadt wohnen und sich befinden.

Wir bitten auch für diejenigen, die in diesem heiligen und ehrwürdigen Gotteshause Früchte bringen und Gutes wirken, für alle, die Mühe-waltenden, Singenden und für das Volk, welches da-steht und harret deiner großen und reichen Erbar-mung.

Der Priester laut: Denn ein erbarmender und menschenliebender Gott bist du, und dir senden wir die Verherrlichung empor, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Jos uhrivalvelus toimitetaan myös vainajain puolesta, niin diakoni tai pappi lausuu myös seuraavan ektenian:

Armahda meitä, Jumala, sinun suuresta armostasi, me rukoilemme sinua, kuule ja armahda

Kuoro: Herra, armahda. (3)

Vielä rukoilemme lepoa nukkuneiden Jumalan palvelijain (*nimet*) sieluille, ja että Jumala antaisi heille anteeksi heidän syntinsä, jotka he ovat vapaasta tahdostaan tai tahtomattaankin tehneet.

Että Herra, Jumala, saattaisi heidän sielunsa sinne, missä vanhurskaat lepäävät.

Anokaamme Kristukselta, kuolemattomalta Kuninkaalta ja Jumalaltamme, heille Jumalan armoa, tavasten valtakuntaa ja syntien anteeksi antamista.

Kuoro: Anna, Herra.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi salaisesti: Henkien ja kaiken lihan Jumala, joka olet voittanut kuoleman, tehnyt voimattomaksi pahan hengen ja antanut maailmallesi elämän, sinä itse, Herra, anna palvelijaisi (*nimet*) sieluille lepoa siinä valoisassa, viheriöivässä, rauhallisessa paikassa, josta ovat paenneet kipu, suru ja huokaukset. Ollen hyvä ja ihmisiä rakastava Jumala, anna anteeksi heille kaikki heidän syntinsä, jotka he ovat tehneet sanoin, teoin ja ajatuksin, sillä ei ole ihmistä, joka eläessään ei olisi syntiä tehnyt. Vain sinä yksin olet synnitön, sinun vanhurskautesi on vanhurskaus iankaikkisesti, ja sinun sanasi on totuus.

Pappi ääneen: Sinä, Kristus, Jumalamme, olet nukkuneiden palvelijaisi (*nimet*) ylösnousemus, elämä ja lepo, ja sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi, ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekeväälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Diakoni lausuu opetettavien ektenian:

Rukoilkaa, opetettavat Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Uskovaiset, rukoilkaamme opetettavien puolesta, että Herra armahtaisi heitä.

Findet die Opferung für die Verstorbenen statt, so betet der Diakon oder der Priester die folgenden Fürbitten:

Erbarme dich unser, Gott, nach deiner großen Barmherzigkeit. Wir bitten dich, erhöre uns und erbarme dich.

Chor: Herr, erbarme dich. (3)

Wir bitten dich auch für die Seelenruhe der entschlafenen Diener Gottes (*Namen*), daß ihnen ihre freiwilligen und unfreiwilligen Sünden vergeben werden.

Auf daß Gott ihre Seelen an den Ort bringe, wo sich die Gerechten der Ruhe erfreuen.

Das göttliche Erbarmen, das Reich des Himmels und die Verzeihung ihrer Sünden laßt uns von Christus, dem unsterblichen König, unserem Gott, für sie erbitten.

Chor: Gewähre, o Herr.

Diakon: Lasset uns zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Der Priester betet leise: Gott der Geister und allen Fleisches, du hast den Tod überwunden, den Teufel zu nichte gemacht und der Welt das Leben gegeben. Herr, schenke Ruhe den Seelen deiner entschlafenen Diener (*Namen*) am Ort des Lichtes, der Wonne und der Ruhe, wo weder Schmerz noch Trauer noch Klage sind. Verzeihe ihnen alle Sünden in Worten, Werken, Gedanken, als der gütige und menschenliebende Gott. Es gibt ja keinen lebendigen Menschen, der nicht sündigt, du allein bist ohne Sünde. Deine Gerechtigkeit ist Gerechtigkeit auf ewig, und dein Wort ist Wahrheit.

Laut: Denn du bist die Auferstehung, das Leben und die Ruhe deiner entschlafenen Diener (*Namen*), Christus, unser Gott, und dir senden wir Lobpreis empor, zusammen mit deinem ewigen Vater und deinem allheiligen, gütigen und lebenspendenden Geist, jetzt und allezeit und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Die Ektenie für die Katechumenen:

Katechumenen, betet zum Herrn.

Chor: Herr, erbarme dich.

Ihr Gläubigen, lasset uns für die Katechumenen beten, daß der Herr sich ihrer erbarme.

Ja opettaisi heitä totuuden sanalla.

Daß er sie lehre das Wort der Wahrheit.

Avaisi heille vanhurskauden evankeliumin.

Daß er ihnen offenbare das Evangelium der Gerechtigkeit.

Ja yhdistäisi heidät pyhään, yhteiseen ja apostoliseen seurakuntaan.

Daß er sie vereinige mit seiner heiligen, katholischen und apostolischen Kirche.

Pelasta, armahda, puolusta ja varjele heitä, Jumala, sinun armollasi.

Rette, erbarme dich, nimm dich ihrer an und bewahre sie, o Gott, in deiner Gnade.

Opetettavat, kumartukaa Herran edessä.

Ihr Katechumenen, beugt eure Häupter vor dem Herrn.

Kuoro: Sinun edessäsi, Herra.

Chor: Dir, o Herr.

Pappi lukee salaisesti tämän rukouksen opettavien puolesta:

Der Priester spricht leise dieses Gebet für die Katechumenen:

Herra, meidän Jumalamme, joka taivaissa asut ja näet kaikki tekosi, katso palvelijaisi, opettavien, puoleen, jotka ovat kumartuneet sinun edessäsi, ja tee heidän ikeensä keveäksi. Tee heidät pyhän seurakuntasi arvokkaiksi jäseniksi, tee otollisiksi saamaan uuden syntymisen peso, syntien anteeksi saaminen ja katoamattomuuden vaate, jotta he tulisivat tuntemaan sinut, totisen Jumalamme.

Herr, unser Gott, der du in den Himmeln wohnest und auf alle deine Werke herabsiehst, schau herab auf deine Knechte, die Katechumenen, die ihren Nacken vor dir gebeugt haben; gebe ihnen ein leichtes Joch, mache sie zu würdigen Gliedern deiner heiligen Kirche und würdige sie des Bades der Wiedergeburt, der Vergebung der Sünden und des Kleides der Unverweslichkeit, damit sie dich, unseren wahren Gott, erkennen.

Pappi ääneen: Että hekin meidän kanssamme edeskanntaisivat kunniaa sinun kunnioitetulle ja jalolle nimellesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Der Priester laut: Damit auch sie mit uns verherrlichen deinen allehrwürdigen und hehren Namen, des Vaters und des Sohnes und des heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Kuoro: Amen.

Chor: Amen.

Pappi aukaisee antiminssin, ja diakoni lausuu ensimmäisen uskovaisten ektenian:

Diakon spricht die erste Ektenie der Gläubigen:

Me, jotka olemme uskovaisia, taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Wir Gläubigen all, lasset uns wieder und wieder in Frieden zum Herrn beten.

Kuoro: Herra, armahda.

Chor: Herr, erbarme dich.

Pappi lukee salaisesti tämän ensimmäisen rukouksen uskovien puolesta:

Das erste Gebet der Gläubigen:

Herra, sinä olet ilmoittanut meille tämän suuren pelastuksen salaisuuden. Sinä olet katsonut meidät, alhaiset ja arvottomat palvelijasi, arvollisiksi tulemaan pyhän uhrialttarisi palvelukseen. Tee meidät Pyhän Henkesi voimalla kelvollisiksi tätä palvelusta suorittamaan, jotta me tuomiota saamatta seisoisimme pyhän kunniasi edessä ja sinulle kiitosuhria toimittaisimme, sillä sinä kaiken kaikissa vaikutat. Suo, Herra, että tämä uhripalveluksemme meidän syntiemme ja kansan hairahduksien edestä olisi otollinen ja mieluinen sinulle.

Du, o Herr, hast uns dieses große Geheimnis des Heils geoffenbart; du hast uns, deine niedrigen und unwürdigen Knechte, für würdig erachtet, an deinem heiligen Opferaltare Diener zu sein. Mach uns durch die Kraft deines Heiligen Geistes tüchtig zu diesem Dienst, damit wir, tadellos vor deiner heiligen Herrlichkeit dastehend, das Opfer des Lobes dir darbringen, denn du bist es, der da wirkt alles in allen. Gebe, o Herr, daß dies unser Opfer für unsere Sünden und für des Volkes Unwissenheit angenehm und wohlgefällig vor dir sei.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Diakon: Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Kuoro: Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta.

Pappi ääneen: Sillä sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on tuleva kaikkalainen ylistys, kunnia ja palvelus nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Diakoni lausuu toisen uskovaisten ektenian: Taas ja taaskin rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Jos pappi yksinänsä toimittaa jumalanpalvelusta, niin hän ei lausu seuraavia rukouksia:

Diakoni: Rukoilkaamme Herralta rauhaa korkeudesta ja sielujemme pelastusta.

Rukoilkaamme Herralta koko maailmalle rauhaa, pyhille Jumalan seurakunnille kestävyyttä ja kaikkien yhdistymistä.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen, ja täällä uskossa hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee salaisesti tämän toisen rukouksen uskovaisten puolesta:

Jumala, sinä olet armossasi ja lapeudessa katsonut nöyryytemme puoleen, ja asettanut meidät, alhaiset, syntiset ja arvottomat palvelijasi, pyhän kunniasi eteen palvelemaan pyhän uhrialttaris edessä. Vahvista meidät Pyhän Henkesi voimalla tähän palvelukseen, ja anna meille sanat, että me avaisimme suomme kutsuaksemme Pyhän Henkesi armon esille tuotavien lahjojen päälle.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Diakoni: Se on viisautta.

Diakoni siirtyy alttariin eteläoven kautta.

Pappi ääneen: Että sinun valtasi alati varjelemina me kunniaa edeskantaisimme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Chor: Herr, erbarme dich.

Diakon: Weisheit.

Der Priester laut: Denn dir gebühret alle Herrlichkeit, Ehre und Anbetung, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Diakon spricht die zweite Ektenie der Gläubigen: Wieder und wieder, lasset uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Wird die Liturgie ohne Diakon gefeiert, werden die folgenden Bitten ausgelassen:

Diakon: Um den Frieden von oben und das Heil unserer Seelen, lasset zum Herrn uns beten.

Um den Frieden der ganzen Welt, den Wohlbestand der heiligen Kirchen Gottes und um die Einigung aller, lasset zum Herrn uns beten.

Für dieses heilige Haus und für jene, die es mit Glauben, Ehrerbietigkeit und Gottesfurcht betreten, lasset zum Herrn uns beten.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Das zweite Gebet der Gläubigen:

O Gott, der du in Gnaden und mit Erbarmen unsere Niedrigkeit heimsuchst und uns, deine niedrigen und sündigen und unwürdigen Knechte, vor deiner heiligen Herrlichkeit an deinem heiligen Altare zu dienen eingesetzt hast, stärke du uns durch die Kraft deines Heiligen Geistes zu diesem Amte und gebe uns das Wort in die Öffnung unseres Mundes, zu erflehen die Gnade deines Heiligen Geistes auf die Gaben, welche hier dargebracht werden sollen.

Diakon: Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Chor: Herr, erbarme dich.

Diakon: Weisheit.

Der Diakon betritt durch die südliche Türe das Heiligtum.

Der Priester laut: Damit wir, in deiner Macht allezeit geborgen, dir Verherrlichung emporsenden, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Diakoni otettuaan suitsutusastian ja pantuaan siihen suitsuketta tulee papin eteen ja saatuaan häneltä siunauksen suitsuttaa pyhää savua pyhän pöydän ympäri, koko alttarihuoneessa, pyhien kuvien, papin, veisaajien ja kansan puoleen lukien samalla psalmia 51.

Veisataan kerubiveisu

Suurena torstaina

Pappi: Sinun salaiseen ehtoolliseesi osalliseksi tee minut nyt Jumalan Poika, sillä minä en ilmoita salaisuutta vihollisillesi, enkä suutele sinua kuten Judas, vaan niin kuin ryöväri tunnustan sinut: ”Muista minua, Herra, sinun valtakunnassasi.”

Diakoni: Halleluja, halleluja, halleluja.

Suurena lauantaina

Pappi: Vaietkoon jokainen ihmisen liha ja seisokoon pelvolla ja vavistuksella, älköönkä mitään maallista itsessänsä ajatelko, sillä kuningasten Kuningas ja herrain Herra tulee teurastettavaksi ja annettavaksi uskovaisille ruoaksi.

Diakoni: Hänen edessänsä käyvät enkelein joukot kaiken hallituksen ja valtojen kanssa, monisilmäiset kerubit ja kuusisiipiset serafit, peittäen kasvonsa ja huutaen virttä: ”Halleluja, halleluja, halleluja.”

Pappi lukee salaisesti: Ei kukaan niistä, jotka ovat lihallisten himojen ja nautintojen sitomat, ole otollinen tulemaan luoksesi, lähestymään tahi palvelemaan sinua, oi, kunnian Kuningas. Sillä jo taivaallisille voimillekin on suurta ja peljättävää palvella sinua. Mutta sinä kumminkin sanomattomasta ja äärettömästä ihmisrakkaudestasi muuttumattomasti, jättämättä entistä olemusta, tulit ihmiseksi ja meille ylimmäiseksi papiksi, ja kaikkien Herrana olet antanut meille tämän verettömän jumalanpalvelusuhrin pyhän toimittamisen, sillä sinä yksinäsi, oi, Herra, meidän Jumalamme, hallitset taivaallisia sekä maan päällä olevia. Sinä, jota kannetaan kerubi-istuintimella, serafein Herra ja Israelin Kuningas, ainoa pyhä ja pyhissä lepäävä. Sinua siis rukoulen, ainoata hyvää, joka alttiisti kuulet rukoukset. Katso minun, syntisen ja kelvottoman palvelijasi puoleen, ja puhdistasieluni ja sydämeni pahasta omastatunnostani, ja anna minulle Pyhän Henkesi voima, että minä puetuna pappeuden armoon seisaisin tämän pyhän pöytäsi edessä, ja toimittaisin pyhän ja puhtaimman ruumiisi ja kalliin veresi sakramentin. ☩

Dabei beweihräuchert der Diakon den hl. Tisch, die Prothesis und den ganzen Raum, die hl. Ikonen und das Volk.

Hymnus der Cherubim

Am Großen Donnerstag

Priester: Als Teilnehmer an deinem mystischen Abendmahl nimm mich heute auf, Sohn Gottes, denn deinen Feinden will ich das Mysterium nicht verraten, dir auch nicht einen Kuß geben wie Judas, sondern wie der Schächer bekenne ich dich: ”Gedenke meiner, Herr, in deinem Reiche.”

Diakon: Alleluia, alleluia, alleluia.

Am Großen Sabbat

Priester: Schweigen soll alles sterbliche Fleisch und in Furcht und Zittern dastehen. Und nichts Irdisches soll es bei sich erwägen. Denn der König der Könige und der Herr der Herrschenden naht, um als Opfer geschlachtet zu werden und sich hinzugeben den Gläubigen zur Nahrung.

Diakon: Es ziehen vor ihm her die Chöre der Engel mit allen Fürstentümern und Gewalten, die vieläugigen Cherubim und die sechsflügeligen Seraphim, und sie verhüllen ihr Antlitz und singen den Lobgesang: ”Alleluia, alleluia, alleluia.”

Priester: Keiner der von fleischlichen Begierden und Lüsten Gefesselten ist würdig, dir zu nahen, vor dich hinzutreten oder den liturgischen Dienst zu verrichten, du König der Herrlichkeit. Denn dir zu dienen ist groß und furchtbar, selbst für die himmlischen Kräfte. Aber gleichwohl, in deiner unaussprechlichen und unermeßlichen Menschenliebe bist du ohne Wechsel und ohne Veränderung Mensch geworden und unser Hohenpriester und hast uns die Feier dieses liturgischen und unblutigen Opfers übergeben, als Gebieter über alles. Du allein, Herr unser Gott, gebietest allem, über den Himmeln und auf Erden. Du fährst auf dem Throne der Cherubim, du bist der Herr der Seraphim und der König von Israel, der allein Heilige, ruhend im Heiligen. So bitte ich dich, den allein Guten und Huldgeneigten: Siehe herab auf mich, deinen sündigen und unnützen Knecht, reinige meine Seele und mein Herz vom bösen Gewissen und mache mich, den du mit der Gnade des Priestertums bekleidest hast, durch die Kraft deines Heiligen Geistes fähig, vor diesem deinem heiligen Tisch zu stehen und deinen heiligen und unbefleckten Leib und dein kostbares Blut priesterlich zu verwalten. ☩

Sinun eteesi minä tulen kumartaen pääni ja rukoilen sinua: älä käännä pois minusta kasvojasi äläkä hylkää minua palvelijaisi joukosta, vaan tee minut, syntinen ja kelvoton palvelijasi, otolliseksi tuomaan sinulle nämä lahjat.

Sillä sinä, Kristus, Jumala, olet sekä tuoja että tuotava, sekä vastaanottaja että muille jaettava, ja sinulle ynnä iankaikkiselle Isällesi ja kaikkein pyhimmälle, hyvälle ja eläväksi tekevälle Hengellesi me kunniaa edeskannamme, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Rukouksen ja suitsuttamisen päätyttyä pappi ja diakoni lausuvat kerubeisun kolmesti kumartaen kullakin kerralla:

Pappi: Nyt me salaisesti kuvaamme kerubeja ja eläväksi tekevälle Kolminaisuudelle pyhintä virttä veisaamme. Heittäkäämme pois siis kaikki maalliset huolet.

Diakoni: Ottaaksemme vastaan kaikkeuden Kuninkaan, jota näkymättömästi seuraavat enkelein joukot. Halleluja, halleluja, halleluja.

Sitten pappi diakoni edellään menee uhripöydän eteen ja suitsuttaa pyhille lahjoille rukoillen salaisesti:

Jumala, puhdistu minua syntistä. (3)

Diakoni lausuu papille: Nosta, isä.

Pappi ottaa ehtoollispeitteen, panee sen diakonin vasemmalle olkapäälle ja lausuu:

Nostakaa kätenne pyhään päin ja kiitäkää Herraa.

Pappi ottaa pyhän diskoksen, panee sen varovasti ja kaikella hartaudella diakonin pään päälle. Diakoni pitää yhdellä sormellaan suitsutusastiaa. Pappi ottaa pyhän kalkin käteensä, ja niin he menevät, diakoni edellä, pohjoisoven kautta ambonille kansan eteen. Heidän edellään kannetaan palavia kynttilöitä.

Pappi: Muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan kaikkia teitä oikeauskoisia kristittyjä

Diakoni: ja kaikkia kristittyjä alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Diakoni mentyään pyhistä ovista pyhän pöydän oikealle puolelle lausuu papille:

Sinun pappuuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan.

Pappi lausuu diakonille:

Sinun diakoniuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Mit gebeugtem Nacken komme ich zu dir und flehe, wende nicht ab dein Antlitz von mir und verstoße mich nicht aus der Zahl deiner Knechte, sondern würdige mich sündigen und unnützen Knecht, dir diese Gaben darzubringen.

Denn du bist der Darbringer und der Dargebrachte, der Empfänger und der Hingegebene, Christus unser Gott, und dir senden wir die Verherrlichung empor, sowie deinem anfanglosen Vater und deinem allheiligen und lebendigmachenden Geist, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Beide verbeugen sich dreimal vor dem hl. Tisch.

Priester: Im Mysterium stellen wir die Cherubim dar und singen der lebenschaffenden Dreieinigkeit den Hymnus des dreifachen Heilig. Lasset uns jetzt ablegen alle Sorgen dieser Welt.

Diakon: Um zu empfangen den König des Alls, den unsichtbar geleiten die Scharen der speertragenden Engel. Alleluia, alleluia, alleluia.

Darauf beweihräuchert der Priester den heiligen Tisch. Dabei betet er leise:

O Gott, sei mir Sünder gnädig und erbarme dich meiner. (3)

Diakon: Hebe auf, Gebieter.

Der Priester nimmt den Aer und legt diesen auf die Schulter des Diakons. Dabei sagt er:

In Frieden erhebet eure Hände auf zum Heiligtum und preiset den Herrn.

Darauf setzt er den Diskos auf das Haupt des Diakons. Der Priester nimmt selbst den hl. Kelch, der wie der Diskos bedeckt ist, in die Hand. Dann gehen sie aus der nördlichen Tür des Altarraumes heraus und vollziehen den Großen Einzug in gewohnter Weise.

Priester: Euer und aller rechtgläubigen Christen gedenke Gott, der Herr, in seinem Reich

Diakon: und aller Christen allezeit, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Der Diakon geht zuerst in den Altarraum und gedenkt wie folgt:

Deines Priestertums gedenke der Herr, unser Gott.

Sowie sagt der Priester:

Deines Diakonats gedenke der Herr, unser Gott, allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Pantuaan pyhälle pöydälle kalkin ja diskoksen pappi lausuu:

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä sinun puhtaimman ruumiisi, käärittyään puhtaaseen liina-vaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, pansen uuteen hautaan.

Sinä, Kristus, olit ruumiillisesti haudassa, mutta sielullasi Jumalana tuonelassa, paratiisissa sinä olit ryövärin ja valtaistuimella Isän ja Hengen kanssa kaikki täyttäen, oi, tutkimaton.

Elämän tuottajaksi, ihanammaksi paratiisia ja todella loistavammaksi kaikkia kuninkaallisia huoneita tuli, oi, Kristus, sinun hautasi, meidän ylösnousemismme lähde.

Pappi ottaa pyhän diskoksen ja kalkin päältä pienet ehtoollispeitteet ja panee ne pyhälle pöydälle. Ehtoollispeitteen hän ottaa diakonin olkapäältä, suitsuttaa siihen pyhää savua ja kattaa sillä pyhät lahjat lausuen:

Kunniallinen Joosef, otettuaan puun päältä sinun puhtaimman ruumiisi, käärittyään puhtaaseen liina-vaatteeseen ja peitettyään tuoksuvilla yrteillä, pansen uuteen hautaan.

Otettuaan diakonin kädestä suitsutusastian pappi suitsuttaa kolmesti pyhille lahjoille lausuen:

Osoita armossasi hyvyttä Siionille, rakenna Jerusalemin muurit. Silloin sinulle kelpaavat vanhurskaiden uhrin, polttouhrin ja kokonaisuhrit, silloin uhraataan härkiä sinun alttarillasi.

Annettuaan pois suitsutusastian ja kumartaen päänsä pappi lausuu diakonille:

Muista minua, veljeni ja kanssapalvelijani.

Diakoni lausuu papille:

Sinun papppeuttasi muistakoon Herra, Jumala, valtakunnassaan.

Myös diakoni kumartaen päänsä ja pitäen oraria oikean kätensä kolmella sormella lausuu papille:

Rukoile minun puolestani, pyhä isä.

Pappi: Pyhä Henki tulee päällesi ja Korkeimman voima varjoaa sinut.

Diakoni: Sama henki tulee toimittamaan kanssamme tätä pyhää palvelusta kaikkina elämämme päivinä. Rukoile minun puolestani, pyhä isä.

Pappi: Herra, Jumala, muistakoon sinua valtakunnassaan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Der Priester stellt den hl. Kelch auf die rechte Seite des Antiminsions und sagt:

Der ehrwürdige Joseph nahm deinen unbefleckten Leib vom Holze herab, hüllte ihn in reines Linnen, bedeckte ihn mit wohlduftenden Gewürzen und legte ihn in ein neues Grab.

* Den Myron tragenden Frauen rief der am Grabe stehende Engel zu: Myron ziemet den Sterblichen. Doch Christus erschien der Verwesung fremd.

* Da du hinabstiegest zum Tode, du das unsterbliche Leben, da hast du die Hölle getötet mit dem Blitze der Gottheit. Als du dann auch die Toten aus der Unterwelt zum Leben erwecktest, da riefen alle himmlischen Kräfte: Lebenspender Christus, unser Gott, Ehre sei dir.

Der Priester nimmt die beiden Decken von den hl. Gefäßen und legt diese zur Seite. Dann nimmt er den Aer von der Schulter des Diakons, hält denselben mit der Innenseite um die Rauchsäule und bedeckt das Heiligste damit:

Der ehrwürdige Joseph nahm deinen unbefleckten Leib vom Holze herab, hüllte ihn in reines Linnen, bedeckte ihn mit wohlduftenden Gewürzen und legte ihn in ein neues Grab.

Der Priester beräuchert die heiligen Gaben dreimal:

Tu gutes Herr, sei wohlwollend zu Sion; laß neu erbauen die Mauern Jerusalems. Dann hast du Wohlbehagen an Opfern der Gerechtigkeit, Gaben und Brandopfern. Dann soll man Farren legen auf deinen Altar.

Der Priester reicht das Rauchfaß zurück, neigt sein Haupt und sagt zum Diakon:

Gedenke meiner, Bruder und Mitliturg.

Der Diakon sagt:

Deines Priestertums gedenke der Herr, unser Gott, in seinem Reich.

Dann neigt der Diakon sein Haupt, wobei er auch das Orarion mit drei Fingern der Rechten hält:

Bete für mich, heiliger Gebieter.

Priester: Der Heilige Geist wird über dich kommen, und die Kraft des Höchsten wird dich überschatten.

Diakon: Derselbe Geist wird mit uns wirken alle Tage unseres Lebens. Gedenke meiner, heiliger Gebieter.

Priester: Gott, der Herr, gedenke deiner in seinem Reiche, allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Diakoni lausuu: ”Amen”, ja suudeltuaan papin oikeata kättä menee pohjoisoven kautta solealle tavalliselle paikalleen ja lausuu anomusekteenian:

Kantakaamme rukouksemme Herralle.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herraa esiintuotujen kalliiden lahjain puolesta.

Rukoilkaamme Herraa tämän pyhän huoneen ja täällä uskossa, hartaudessa ja Jumalan pelvossa käyvien puolesta

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Esiintuomisrukous, jonka pappi lukee salaisesti sen jälkeen, kun jumalliset lahjat on asetettu pyhälle pöydälle:

Herra, meidän Jumalamme. Sinä olet luonut meidät ja saattanut tähän elämään. Sinä olet osoittanut meille pelastuksen tien, ja ilmaissut meille taivaalliset salaisuudet, sillä Pyhän Henkesi voimalla olet asettanut meidät tähän palvelukseen.

Suo siis, Herra, meidän olla uuden liittosi, sinun pyhien salaisuuksiesi palvelijoita. Ota vastaan meidät suuressa laupeudessasi, kun me sinun pyhää uhrialttariasi lähestymme, että me olisimme otolliset edeskantamaan sinulle tätä sanallista ja veretöntä uhria meidän syntiemme ja kansan hairahduksien edestä. Ota se uhri vastaan pyhälle, ylitaivaalliselle ja hengelliselle uhrialttarillesi suloisena tuoksuna, ja lähetä meille Pyhän Henkesi armo.

Jumala, katso puoleemme ja näe tämä palveluksemme. Ota se vastaan, niin kuin otit Aabelin uhrilahjan, Nooan uhrin, Aabrahamin polttouhrin, Mooseksen ja Aaronin pappeuden ynnä Samuelin yhteysuhrin. Niin kuin sinä otit vastaan pyhiltä apostoleiltasi tämän totisen palveluksen, niin, oi, Herra, ota meidänkin syntisten käsistä nämä lahjat sinun hyvytyesi mukaan, että me, tultuamme otollisiksi nuhteettomasti palvelemaan pyhän uhrialttarisi edessä, saisimme uskollisten ja ymmärtäväisten huoneenhaltijain palkan peljättävänä oikean palkanmaksamisesi päivänä.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda.

Anokaamme Herralta, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön.

Der Diakon sagt: ”Amen”, küßt die rechte Hand des Priesters, geht aus der nördlichen Tür und steht an dem üblichen Ort und spricht die Ektenie:

Lasset uns vollenden unser Gebet zum Herrn.

Chor: Herr, erbarme dich.

Über die vorgelegten, kostbaren Gaben, lasset zum Herrn uns beten.

Für dieses heilige Haus und für jene, die es mit Glauben, Ehrerbietigkeit und Gottesfurcht betreten, lasset zum Herrn uns beten.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Während die Ektenie gesprochen wird, liest der Priester leise folgendes Gebet:

Herr, unser Gott, der du uns erschaffen, in dieses Leben eingeführt, die Wege zur Rettung gezeigt und uns die Offenbarung deiner himmlischen Geheimnisse verliehen hast, du selbst hast uns zu diesem Dienst eingesetzt in der Kraft deines Heiligen Geistes.

Soruhe denn, o Herr, daß wir, als Diener deines neuen Bundes, Vollzieher seien bei deinen heiligen Geheimnissen, nimm uns an, die wir uns deinem heiligen Opferaltare nahen, nach der Fülle deiner Barmherzigkeit; damit wir würdig werden, dieses vernünftige und unblutige Opfer für unsere eigenen Sünden und für des Volkes Unwissenheiten dir darzubringen. Nimm es auf deinem heiligen, überhimmlischen Opferaltar an zum duftenden Wohlgeruch, und sende dafür herab auf uns die Gnade deines Heiligen Geistes.

Blicke herab auf uns, o Gott, und siehe nieder auf diesen unseren Dienst; nimm ihn an, wie du angenommen hast die Gaben Abels, die Opfer Noahs, die Ganzopfer Abrahams, die priesterlichen Dienste Moses und Aarons, die Friedensopfer Samuels; wie du diesen wahrhaften Dienst einst von deinen heiligen Aposteln angenommen hast: So nimm auch diese Gaben von unseren sündigen Händen gnädig an, o Herr, auf daß wir deinem heiligen Opferaltare tadellos zu dienen gewürdigt, dereinst an dem furchtbaren Tage deiner gerechten Wiedervergeltung den Lohn treuer und weiser Haushalter empfangen.

Diakon: Stehe bei, errette, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Chor: Herr, erbarme dich.

Daß der ganze Tag vollkommen sei, in Frieden und ohne Sünde, lasset uns vom Herrn erleben.

Kuoro: Anna, Herra.

Anokaamme Herralta rauhan enkeliä, uskollista johdattajaa, sielujemme ja ruumiittemme suojelijaa.

Anokaamme Herralta syntiemme ja rikkomuksiemme sovitusta ja anteeksi antamista.

Anokaamme Herralta hyvyttä ja menestystä sieluillemme ja rauhaa maailmalle.

Anokaamme Herralta, että hän sallisi meidän viettää elämämme jäljellä olevan ajan rauhassa ja synninkatumuksessa.

Anokaamme elämällemme kristillistä, kivutonta, kunniallista, rauhallista loppua, ja hyvää vastausta Kristuksen peljättävän tuomioistuimen edessä.

Muisteltuamme kaikkein pyhintä, puhtainta, siunauinta, kunniallista valtiatartamme, Jumalansynnytäjää, ainaista Neitsyttä Mariaa ynnä kaikkia pyhiä, antakaamme itsemme, toinen toisemme, ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi: Ainokaisen Poikasi laupeuden tähden, ja hänen kanssaan sinä kiitetty olet, ynnä kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Rakastakaamme toinen toistamme, että yksimielisesti tunnustaisimme.

Kuoro: Isää, Poikaa ja Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumattomaa Kolminaisuutta.

Pappi kumartaa kolmesti lausuen salaisesti kullakin kerralla:

Minä rakastan sinua, Herra, minun voimani. Herra on minun kallioni, linnani ja pelastajani

Pappi suutelee pyhiä lahjoja siten kuin ne ovat katettuina: ensin pyhää diskosta, sitten pyhää kalkkia ja pyhän pöydän laitaa edessään. Jos taas on kaksi tai useampia pappeja, niin he kaikki suutelevat pyhiä lahjoja sekä toinen toistansa olkapäihin. Vanhempi lausuu: ”**Kristus on keskelämme.**” Ja se, joka suutelee, vastaa: ”**On ja tulee olemaan.**” Samoin diakonitkin, jos heitä on kaksi tai useampia, suutelevat orarissaan olevaa ristiä ja toinen toistansa olkapäihin lausuen samoin kuin papitkin. Solealla oleva diakoni taas kumartaa sillä paikalla, jossa hän seisoo, suutelee orarinsa ristiä, ja lausuu:

Chor: Gewähre, o Herr.

Einen Engel des Friedens, einen treuen Geleiter, einen Wächter für unsere Seelen und Leiber, lasset uns vom Herrn erlehen.

Vergebung und Nachlaß unserer Sünden und Übertretungen, lasset uns vom Herrn erlehen.

Was für unsere Seelen schön und nützlich ist, und Frieden für die Welt, lasset uns vom Herrn erlehen.

Daß wir die restliche Zeit unseres Lebens in Frieden und Buße vollenden, lasset uns vom Herrn erlehen.

Ein christliches, friedliches Ende unseres Lebens ohne Schmerz und ohne Schande und ein gutes Bestehen vor dem furchtbaren Richterstuhl Christi, lasset uns erlehen.

Unserer allheiligen, reinsten, über alles gesegneten und ruhmreichen Gebieterin, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, samt aller Heiligen eingedenk, lasset uns uns selbst und einander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Priester: Durch die Erbarmungen deines eingeborenen Sohnes, mit dem du gesegnet bist samt deinem allheiligen und guten und lebendigmachenden Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester: Friede allen.

Chor: Und mit deinem Geiste.

Diakon: Lasset uns einander lieben, damit wir eines Sinnes bekennen.

Chor: Den Vater, den Sohn und den Heiligen Geist, die wesensgleiche und unteilbare Dreieinigkeit.

Der Priester verbeugt sich dreimal und spricht dabei:

Ich liebe dich, Herr, meine Stärke; Herr meine Festigkeit und Zuflucht mir, und Retter mein.

Der Priester küßt den Diskos und Kelch und den hl. Tisch. Darauf geschieht der Kuß der übrigen Priester, wie er Brauch ist. Dazu sagt der erste der Priester: ”**Christus ist in unserer Mitte.**” Und jene antworten: ”**Er ist und wird es sein.**” Ebenso auch die Diakone, wenn ihrer mehrere sind, küssen ein jeder sein Orarion, wo das Kreuz ist, und einander auf die Schultern, dasselbe sprechend. So auch der Diakon, der auf dem Platz geblieben ist. Der Diakon auf dem Ambon vor der hl. Tür bekreuzigt sich mit dem Orarion, das er küßt und ruft:

Ovet, ovet. Viisaudella ottakaamme vaari.

Pappi nostaa ehtoollispeitteen, ilman, heiluttaa sitä pyhien lahjojen yläpuolella, ja lukee hiljaa uskontunnustuksen. Jos jumalanpalvelusta toimitamassa on useampia pappeja, niin he kaikki tekevät samoin. Myös kirkkokansa lausuu uskontunnustuksen:

Uskon yhteen Jumalaan, kaikkivaltiaaseen Isään, taivaan ja maan, kaiken näkyvän ja näkymättömän Luojaan. Uskon yhteen Herraan, Jeesukseen, Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka on syntynyt Isästä ennen aikojen alkua, valo valosta, tosi Jumala tosi Jumalasta, syntynyt, ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä, joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaista, tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi, ristiinnaulittiin meidän puolestamme Pontius Pilatuksen aikana, kärsi ja haudattiin, nousi kuolleista kolmantena päivänä, niin kuin oli kirjoitettu, astui ylös taivasiin, istuu Isän kirkkauden oikealla puolella, ja on kirkkaudessa tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita, ja jonka valtakunnalla ei ole loppua. Uskon Pyhään Henkeen, Herraan ja eläväksi tekevään, joka lähtee Isästä, jota yhdessä Isän ja Pojan kanssa kumarretaan ja kunnioitetaan ja joka on puhunut profeettojen kautta. Uskon yhteen, pyhään, katoliseen ja apostoliseen kirkkoon. Tunnustan yhden kasteen syntien anteeksiantamiseksi, odotan kuolleiden ylösnousemusta, ja tulevan maailman elämää. Amen.

Diakoni: Seisokaamme hyvin, seisokaamme pelvossa, ottakaamme vaari, rauhassa uhratkaamme pyhää uhria.

Kuoro: Rauhan laupeutta, kiitosuhria.

Pappi otettuaan pyhien lahjojen päältä ehtoollispeitteen ja suudeltuaan sitä panee sen toisten peitteiden joukkoon. Diakoni kumartaa ja menee pyhään alttariin.

Pappi: Meidän Herramme, Jeesuksen, Kristuksen, armo, Jumalan, Isän, rakkaus ja Pyhän Hengen osallisuus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Kuoro: Myös sinun henkesi kanssa.

Pappi: Ylentäkäämme sydämemme.

Kuoro: Ylennämme Herran puoleen.

Pappi: Kiittäkäämme Herraa.

Kuoro: Kohtuullista ja oikeata on kumartaa Isää ja Poikaa ja Pyhää Henkeä, yksiolennollista ja jakaantumaton Kolminaisuutta.

Die Türen. Die Türen. In Weisheit lasset uns aufmerken.

Der Priester hebt den Aer von den Gaben mit beiden Händen in die Höhe und bewegt ihn über die hl. Gaben während des Glaubensbekenntnisses. Dabei spricht auch er dieses bis zum Ende:

Ich glaube an den einen Gott, den Vater, Allherrscher, Schöpfer des Himmels und der Erde, alles Sichtbaren und Unsichtbaren; und an den einen Herrn Jesus Christus, den Sohn Gottes, den Eingeborenen, vom Vater Gezeugten vor aller Ewigkeit. Licht vom Lichte, wahren Gott vom wahren Gott, gezeugt, nicht geschaffen, wesensgleich mit dem Vater, durch den alles geschaffen ist. Der für uns Menschen und um unserer Erlösung willen aus den Himmeln herabgestiegen ist und Fleisch geworden ist vom Heiligen Geiste und Maria der Jungfrau, und Mensch wurde. Gekreuzigt für uns unter Pontius Pilatus, gelitten hat und begraben wurde; und auferstanden ist am dritten Tag, schriftgemäß; und aufgeföhren ist in die Himmel und sitzt zur Rechten des Vaters und wiederkommen wird in Herrlichkeit, zu richten die Lebendigen und Toten, und seines Reiches wird kein Ende sein; und an den Heiligen Geist, den Herrn, den Lebensschaffenden, der vom Vater ausgeht, mit Vater und Sohn zugleich angebetet und verherrlicht wird, und gesprochen hat durch die Propheten; und an eine einzige heilige, katholische und apostolische Kirche. Ich bekenne eine Taufe zur Vergebung der Sünden. Ich harre der Auferstehung der Toten und das Leben in der künftigen Welt. Amen.

Diakon: Lasset uns schön dastehen, lasset uns stehen in Ehrfurcht, lasset uns aufmerken, das heilige Opfer in Frieden darzubringen.

Chor: Huld des Friedens, Opfer des Lobes.

Der Priester nimmt mit drei Fingern der re. Hand den Aer und fächelt den hl. Kelch und den hl. Diskos. Der Diakon geht in den Altarraum.

Priester: Die Gnade unseres Herrn Jesus Christus und die Liebe Gottes des Vaters und die Gemeinschaft des Heiligen Geistes sei mit euch allen.

Chor: Und mit deinem Geiste.

Priester: Erheben wir die Herzen.

Chor: Wir haben sie beim Herrn.

Priester: Lasset uns danken dem Herrn.

Chor: Würdig ist es und recht anzubeten den Vater, den Sohn, und den Heiligen Geist, die wesensgleiche und unteilbare Dreieinigkeit.

Pappi lukee salaisesti: Aina oleva Hallitsija, kumarrettava Herra, Jumala, Isä Kaikkivaltias. Totisesti on kohutuullista ja oikein ja sinun pyhyytesi suuruudelle sopivaa, että me sinua, ainoata totisesti olevaa Jumalaa, kunnioitamme. Sinulle veisaamme, sinua kummarramme, sinua kiitämme, sinua kunnioitamme ja sinulle särjetyin sydämin ja nöyryyden hengessä kannamme tätä sanallista palvelusta, sillä sinä olet lahjoittanut meille sinun totuutesi tuntemisen, ja, oi, Herra, kuka voi kertoa sinun voimalliset tekosi, tehdä kuultaviksi sinun ylistyksesi tai julistaa sinun kaikkia, joka aika tekemiäsi, ihmeitä?

Oi, kaikkien hallitsija, taivaan ja maan, kaiken näkyväisen ja näkymättömän luomakunnan Herra, joka istut kunnian istuimella ja luot katseesi syvyysiin, joka olet aluton ja näkymätön, käsittämätön, rajoittamaton, muuttumaton, Herramme Jeesuksen, Kristuksen, suuren Jumalan ja vapahtajan, meidän toivomme Isä – Jeesuksen, Kristuksen, joka on sinun hyvytesi kuva, itsessänsä sinua, omaa Isäänsä, osoittava olentosi muotoinen sinetti, elävä Sana, totinen Jumala, iankaikkinen viisaus, elämä, pyhitys, voima, totinen valkeus, jonka kautta on Pyhä Henki ilmestynyt meille – totuuden Henki, lapseksi ottamisen armo, tulevan perinnön pantti, iankaikkisien hyvyksien esikoislahja, eläväksi tekevä voima, pyhityksen lähde, jonka voimistamana koko aistillinen ja järjellinen luomakunta sinua palvelee, ja sinulle alituista ylistystä kantaa, sillä kaikki ovat sinun palvelijoihisi. Sinua kiittävät enkelit, ylienkelit, valtaistuimet, herraudet, hallitukset, vallat, voimat ja monisilmäiset kerubit. Sinun ympärilläsi seisovat serafit, kullakin kuusi siipeä, joista kahdella he peittävät kasvonsa, kahdella jalkansa, ja kahdella lentävät, ja huutavat toinen toisellensa väsymättömin äänin ja vaikenemattomin ylistyksin

Pappi ääneen: voittoveisua laulaen, huutaen, ääntäen ja lausuen.

Kuoro: Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot, täynnä on taivas ja maa sinun kunniaasi. Hoosianna korkeuksissa. Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen. Hoosianna korkeuksissa.

Diakoni ottaa pyhältä diskokselta tähden tekee sillä diskoksen yli ristimerkin, ja suudeltuaan sitä panee sen pois siirtyen sitten pyhän pöydän oikealle puolelle.

Pappi rukoilee salaisesti: Näiden autuaiden voimain kanssa, oi, ihmisiä rakastava Herra, mekin huudamme ja lausomme: Totisesti olet sinä pyhä ja kaikkein pyhin, eikä sinun pyhyytesi suuruudelle yhtään mittaa ole; ☩

Priester leise: Seiender, Gebieter, Herr, Gott, Vater, Allherrscher, Angebeteter. Wahrhaft würdig und recht ist es, und gebührend der Herrlichkeit deiner Heiligkeit, dich zu loben, dir zu singen, dich zu preisen, dich anzubeten, dir zu danken, dich, den einzigen wahrhaft seienden Gott zu verherrlichen und mit zerknirschem Herzen, und im Geiste der Demut diesen unsern vernünftigen Dienst dir darzubringen. Denn du hast uns die Erkenntnis deiner Wahrheit geschenkt. Wer aber vermag deine Macht auszusprechen, wer all dein Lob vernehmlich zu machen, oder deine Wunder zu verkündigen, welche du tust alle Zeit,

o Gebieter, Gebieter des Alls, Herr des Himmels und der Erde, und aller sichtbaren und unsichtbaren Schöpfung, der du sitztest auf dem Throne der Herrlichkeit und niederblickest in die Abgründe, o Anfangloser, Unsichtbarer, Unbegreiflicher, Unbeschreiblicher, Unveränderlicher, Vater unseres Herrn Jesu Christi, des großen Gottes und Erlösers, unserer Hoffnung: Der da ist ein Ebenbild deiner Güte, ein Siegel gleicher Zeichnung, der dich, den Vater, in sich zeigt, das lebendige Wort, der wahre Gott vor Ewigkeiten, die Weisheit, das Leben, die Heiligung, die Kraft, das wahre Licht; durch welchen der Heilige Geist erschienen ist: Der Geist der Wahrheit, die Gnadengabe der Kindschaft, das Pfand des zukünftigen Erbes, der Erstling der ewigen Güter, die lebendigmachende Kraft, die Quelle der Heiligung; durch welchen gestärkt jedes vernünftige und geistige Geschöpf dir dient und unaufhörlich Lobpreisung dir emporsendet, weil dir Alles dienstbar ist. Denn dich loben die Engel, die Erzengel, die Throne, die Herrschaften, die Fürstentümer, die Gewalten, die Kräfte und die vieläugigen Cherubim; im Kreise um dich stehen die Seraphim, ein jeglicher mit sechs Flügeln, und zwar bedecken sie mit zwei Flügeln ihr Angesicht, mit zweien die Füße und mit zweien fliegen sie und jauchzen einander in nimmer schweigenden Lobgesängen,

Priester laut: die den Siegeshymnus singen, schreien, rufen und sprechen:

Chor: Heilig, heilig, heilig ist der Herr Sabaot. Erfüllt sind Himmel und Erde von deiner Herrlichkeit. Hosanna in den Höhen. Gesegnet, der kommt im Namen des Herrn. Hosanna in den Höhen.

Der Diakon nimmt den Asteriskos vom hl. Diskos ab, macht damit das Kreuzzeichen über ihm und küßt ihn und legt ihn auf den Aer.

Der Priester betet leise: Mit diesen seligen Kräften, o menschenliebender Gebieter, rufen auch wir Sünder aus, und sagen: Wahrhaft heilig bist du, und allheilig, und kein Maß gibt es für die Erhabenheit deiner Heiligkeit, ☩

ja vanhurskas olet sinä kaikissa teoissasi, sillä vanhurskauden ja totisen tuomion mukaan olet kaikki tehnyt meille. Sinä otit maasta tomun, ja loit siitä ihmisen. Sinä, oi, Jumala, teit hänet kunnialliseksi omalla kuvallasi, ja asetit asumaan nautintojen paratiisiin, luvaten samalla hänelle, jos hän käänsi täyttää, kuolemattomuuden, sekä osallisuuden ikuisiin hyvyksiin. Mutta kun hän ei totellut sinua, totista Jumalaa ja Luojaansa, vaan käärmeeen petoksen vietelemänä kuoletti itsensä synneillään, niin sinä, Jumala, ajoit hänet vanhurskaalla tuomiollasi paratiisista tähän maailmaan, ja palautit hänet maahan, josta hän otettukin oli, valmistuen hänelle uuden syntymisen kautta pelastuksen itse Kristuksessasi.

Sillä sinä, oi, Hyvä, et kääntynyt lopullisesti pois luodustasi, jonka luonut olit, etkä unohtanut kättesi tekoa, vaan olet armosi laupeudesta monella tapaa etsiskellyt häntä: olet lähettänyt profeettoja, olet tehnyt voimallisia tekoja pyhiesi kautta, jotka kussakin sukupolvessa ovat sinua kelpoisesti palvelleet. Sinä olet puhunut meille sinun palvelijaisi, profeettain, suun kautta edeltä ilmoittaen meille tulevan pelastuksen, olet antanut meille lain avuksemme, olet asettanut suojelusenkeliä. Mutta kun ajat olivat täyttyneet, niin sinä puhuit meille itse Pojassasi, jonka kautta olet maailmatkin luonut, joka ollen sinun kirkkautesi säteily ja olemuksesi kuva, ja kantaen kaikki voimansa sanalla, ei pitänyt saaliinaan olla sinun, Jumalan ja Isän, kaltainen, vaan ollen itse iankaikkinen Jumala ilmestyi maan päälle, ja asui ihmisten kanssa. Joka tultuaan lihaksi pyhästä Neitseestä tyhjensi itsensä, ja otti orjan muodon, tullen meidän alennustilamme ruumiin kaltaiseksi, tehdäkseen meidät kirkkautesi kuvan kaltaisiksi.

Sillä koska ihmisen kautta synti tuli maailmaan ja synnin kautta kuolema, niin sinun ainokainen Poikasi, joka on sinun, Jumalan ja Isän, helmassa, joka syntyi vaimosta – pyhästä Jumalansynnyttäjästä ja ainaisesta Neitseestä Mariasta – ja oli lain alainen, on katsonut hyväksi tuomita lihassansa synnin, että ne, jotka ovat Aadamissa kuolleet, tulisivat eläviksi itse Kristuksessasi. Ja elettyään tässä maailmassa, annettuaan pelastavaiset käskyt, johdettuaan meidät pois epäjumalten eksytyksestä hän saattoi meidät sinun – totisen Jumalan ja Isän – tuntemiseen saaden meidät itselleen omaksi kansakseen, kuninkaalliseksi papistoksi, pyhäksi heimoksi. ☩

und gerecht bist du in allen deinen Werken; weil du in Gerechtigkeit und nach wahrhaftigem Urteil alles für uns herbeigeführt hast: Denn du hast den Menschen, Staub nehmend von der Erde, geschaffen und ihn deines Bildes, o Gott, gewürdigt, in das Paradies der Wonne gesetzt, und ihm Unsterblichkeit des Lebens und Genuß der ewigen Güter bei Befolgung deiner Gebote versprochen. Als er aber dir, dem wahren Gott, seinem Schöpfer, ungehorsam, durch die Arglist der Schlange verlockt, und durch seine eigenen Sünden getötet ward, da triebst du ihn, o Gott, durch dein gerechtes Gericht aus dem Paradies in diese Welt, und ließest ihn wieder zur Erde zurückkehren, von welcher er genommen war, bereitend ihm das Heil der Wiedergeburt in deinem Christus selbst.

Denn nicht für immer hast du dein Gebilde, welches du geschaffen hast, o Gütiger, verworfen, und hast nicht vergessen der Werke deiner Hände; sondern in dem Innersten deiner Barmherzigkeit hast du ihn auf mancherlei Weise heimgesucht. Du sandtest die Propheten, wirktest Wundertaten durch deine Heiligen, die in jedem Zeitalter dir wohlgefallen haben: Redetest zu uns durch den Mund deiner Knechte, der Propheten, indem du uns verkündigtest das Heil, welches da kommen sollte; du gabst das Gesetz zur Hilfe, setztest Engel zu Hütern; als aber kam die Fülle der Zeiten, hast du geredet zu uns in deinem Sohn selbst, durch welchen du auch die Ewigkeiten gemacht hast, welcher, als der Abglanz deiner Herrlichkeit und das Gepräge deiner Hypostasis und das All mit dem Wort seiner Kraft tragend, es nicht für einen Raub hielt, gleich zu sein dir, dem Gott und Vater; sondern, obwohl er Gott vor aller Ewigkeit war, erschien er doch auf Erden und lebte mit den Menschen, und Fleisch geworden aus der heiligen Jungfrau, erniedrigte er sich, nahm Knechtsgestalt an, und ward gleichgestaltet dem Leibe unserer Niedrigkeit, um uns dem Bilde seiner Herrlichkeit gleichgestaltet zu machen.

Denn weil durch den Menschen die Sünde in die Welt gekommen war und durch die Sünde der Tod, so geruhete dein eingeborener Sohn, der in deinem, des Gottes und Vaters Schoß ist, von einem Weibe, der Gottesgebälerin und immerwährenden Jungfrau Maria, geboren, und dem Gesetz unterworfen, die Sünde in seinem Fleisch zu richten, damit die, so in Adam sterben, durch denselben deinen Christus lebendig werden. Er lebte in dieser Welt, gab uns Vorschriften des Heils, entfernte uns von der Verlockung der Götzen, führte uns zu deiner, des wahren Gottes und Vaters, Erkenntnis, und erwarb uns zu seinem auserwählten Volke, zum königlichen Priestertum, zum heiligen Volk. ☩

Ja puhdistaan vedellä, sekä pyhittäen Pyhällä Hengellä, hän antoi itsensä lunnaaksi kuolemalle, jonka vallassa, synnin orjiksi myytyinä me olemme olleet. Ja mentyään ristin kautta tuonelaan, täyttääksensä itsensä kaikki, hän päästi siellä olleet kuoleman kivuista, ja nousi ylös kolmantena päivänä osoittaen sillä kaikelle lihalle tien kuolleista ylösnousemiseen, sillä katoavaisuuden ei ollut mahdollista pitää elämän ruhtinasta vallassaan. Hän tuli nukkuneitten esikoiseksi, esikoiseksi kuolleista nousseitten joukossa, että hän olisi itse kaikkena ja kaikessa ensimmäinen. Ja hän meni ylös taivaisiin, ja istui majesteettisi oikealle puolelle korkeuksissa, ja on taas tuleva antamaan kullekin hänen tekojensa mukaan. Ja hän on jättänyt meille nämä pelastavaisen kärsimyksensä muistomerkit, jotka olemme hänen käskyjensä mukaan esiin tuoneet, sillä – tahtoen mennä vapaaehtoiseen, ylistettävään ja eläväksi tekevään kuolemaan – sinä yönä, jona hän antoi itsensä maailman elämän edestä, hän otti leivän pyhiin ja puhtaimpiin käsiinsä, ja näyttäen sen sinulle, Jumalalle ja Isälle, sekä kiitettyään, siunattuaan, pyhitettyään, murretuaan

Pappi ääneen: Hän antoi pyhille opetuslapsillensa ja apostoleillensa ja sanoi: ”Ottakaa, syökää, tämä on minun ruumiini, joka teidän edestänne murretaan syntien anteeksi antamiseksi.”

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Samoin myös otettuaan kalkin viinipuun antia, sekoitettuaan sen vedellä, kiitettyään, siunattuaan ja pyhitettyään:

Pappi ääneen: Hän antoi pyhille opetuslapsillensa ja apostoleillensa lausuen: ”Juokaa tästä kaikki, tämä on minun vereni, se uuden liiton veri, joka teidän ja monen edestä vuodatetaan syntien anteeksi antamiseksi.”

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Tämä tehkää minun muistokseni. Niin usein kuin syötte tätä leipää ja juotte tämän kalkin, julistatte te minun kuolemaani, ja tunnustatte minun ylösnousemiseni. Niin mekin, oi, Herra, muistaen hänen pelastavaisia kärsimyksiänsä, eläväksi tekevää ristiä, kolmipäiväistä haudassa olemista, kuolleista ylösnousemista, taivaisiin menemistä, sinun, Jumalan ja isän, oikealla puolella istumista sekä hänen kunniallista ja peljättävää toista tulemistansa.

Pappi ääneen: Sinun omaasi, sinun omistasi, me sinulle edeskannamme, kaiken tähden ja kaiken edestä.

Und, nachdem er uns im Wasser gereinigt und durch den Heiligen Geist geheiligt hatte, gab er sich selbst als Auslösung dem Tode, in welchem wir, die wir unter die Sünde verkauft waren, gehalten wurden. Und hinabgestiegen durch das Kreuz in die Hölle, um mit sich alles zu erfüllen, löste er auf die Schmerzen des Todes. Und indem er auferstand am dritten Tage und jedem Fleisch den Weg bahnte zur Auferstehung von den Toten, weil es nicht möglich war, daß der Fürst des Lebens durch die Verwesung überwältigt werden konnte, ward er der Erstling der Entschlafenen und der Erstgeborene von den Toten, damit er selbst allen in allem vorangehe. Er stieg in den Himmel, setzte sich zur Rechten deiner Herrlichkeit in der Höhe, der auch wiederkommen wird, einem Jeden zu vergelten nach seinen Werken. Er hinterließ uns auch die Andenken seines heilbringenden Leidens, welche wir, seinem Gebote entsprechend, vorgelegt haben. Denn im Begriff, zu seinem freiwilligen, ruhmreichen und lebendigmachenden Tod zu gehen, in der Nacht, da er sich für das Leben der Welt dahingab, nahm er das Brot in seine heiligen und reinen Hände, zeigte es dir, dem Gott und Vater, vor, dankte, segnete, heiligte und brach es,

Priester laut: gab es seinen heiligen Jüngern und Aposteln und sprach: Nehmet, esset, das ist mein Leib, der für euch gebrochen wird zur Vergebung der Sünden.

Chor: Amen.

Priester leise: Er nahm desgleichen auch den Kelch von der Frucht des Weinstockes, mischte, dankte, segnete, heiligte ihn,

Priester laut: gab ihn seinen heiligen Jüngern und Aposteln und sprach: Trinket alle daraus, das ist mein Blut des Neuen Bundes, das für euch und viele vergossen wird zur Vergebung der Sünden.

Chor: Amen.

Priester leise: Dies tut zu meinem Gedächtnis, denn so oft ihr esset dieses Brot und diesen Kelch trinket, sollt ihr meinen Tod verkündigen, und meine Auferstehung bekennen. Indem nun, Gebieter, auch wir gedenken seiner heilbringenden Leiden, des lebendigmachenden Kreuzes, der dreitägigen Grabesruhe, der Auferstehung von den Toten, der Himmelfahrt, des Sitzens zu deiner des Gottes und Vaters Rechten, und seiner ruhmreichen und furchtbaren Wiederkunft,

Priester laut: bringen wir dir dar das Deine vom Deinigen, nach allem und für alles.

Papin tätä lausussa diakoni kohottaa ristiin asetetuilla käsillään pyhää diskosta ja pyhää kalkkia.

Kuoro: Sinulle veisaamme, sinua ylistämme, sinua kiitämme, Herra, ja rukoilemme sinua, meidän Jumalamme.

Pappi kumartaen päänsä rukoilee salaisesti:

Sen tähden, oi, kaikkein pyhin Herra, mekin, syntiset ja kelvottomat palvelijasi, tultuamme otollisiksi palvelemaan pyhän uhrialttarisi edessä, ei vanhurskautemme tähden, sillä emme ole mitään hyvää maan päällä tehneet, vaan armosi ja laupeutesi tähden, jotka sinä olet runsaasti vuodattanut meihin, rohkeudella tulemme pyhän uhrialttarisi eteen, ja, pantuamme sille vastaavat kuvaukset Kristukseksi pyhästä ruumiista ja verestä, rukoilemme sinua ja anomme: ”Pyhien Pyhä, sinun armosi hyvästä tahdosta tulkoon Pyhä Henkesi meidän päällemme ja näiden esillä olevain lahjain päälle siunaamaan ne, pyhittämään ja tekemään”

Diakoni kumartaen päänsä osoittaa orarillaan pyhää leipää lausuen hiljaa: Siunaa, isä, pyhä leipä.

Pappi nostaen päänsä siunaa pyhän leivän lausuen:

tämän leivän meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen, Kristuksen, totiseksi kalliiksi ruumiiksi,

Diakoni: Amen. Siunaa, isä, pyhä malja.

Pappi siunaten lausuu: Ja tämän kalkin meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen, Kristuksen, totiseksi kalliiksi vereksi,

Diakoni: Amen. Siunaa, isä, molemmat.

Pappi siunaten molempia lausuu:

joka vuodatettiin maailman elämän ja pelastuksen edestä.

Diakoni: Amen, amen, amen.

Diakoni kumartaen papin edessä lausuu: Muista minua syntistä, pyhä isä.

Pappi: Herra Jumala on muistava sinua valtakunnassaan alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Diakoni lausuu: ”Amen”, ja siirtyy tavalliselle paikalleen. Pappi taas rukoilee salaisesti:

Ja meitä kaikkia, jotka olemme yhdestä leivästä ja yhdestä kalkista osalliset, yhdistä toistemme kanssa yhden Pyhän Hengen osallisuuteen. ☩

Der Diakon legt seine Hände kreuzweise übereinander, hebt den hl. Diskos mit der oberen rechten, und den hl. Kelch mit der linken Hand auf.

Chor: Dir singen wir, dich segnen wir, dir danken wir, Herr, und beten zu dir, o unser Gott.

Der Priester neigt das Haupt voller Demut und betet leise:

Deshalb, allheiliger Gebieter, wagen auch wir Sünder und deine unwürdigen Knechte, die wir gewürdigt sind, an deinem heiligen Opferaltare zu dienen, nicht unserer Gerechtigkeit wegen, denn wir haben nichts Gutes auf Erden getan, sondern wegen deiner Gnaden und Erbarmungen, die du reichlich auf uns gossest, deinem heiligen Opferaltare zu nahen und indem wir die Gegenbilder des heiligen Leibes und Blutes deines Christus darbringen, flehen wir dich an und rufen zu dir, o Heiliger der Heiligen: Auf daß nach dem Wohlgefallen deiner Güte komme dein Heiliger Geist auf uns und auf diese vorliegenden Gaben, sie zu segnen, zu heiligen und zu erweisen:

Der Diakon neigt sein Haupt und mit dem Orarion auf das hl. Brot weisend sagt er leise: Segne, Gebieter, das heilige Brot.

Der Priester richtet sich auf und spricht:

Dieses Brot als den kostbaren Leib selbst unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesus Christus.

Diakon: Amen. Segne, Gebieter, den heiligen Kelch.

Priester: Diesen Kelch aber als das kostbare Blut selbst unseres Gottes und Erlösers Jesus Christus.

Diakon: Amen. Segne, Gebieter, beide heiligen Gaben.

Der Priester sagt:

Das vergossen ward für das Leben und das Heil der Welt.

Diakon: Amen, amen, amen.

Der Diakon sagt, indem er sein Haupt gegen den Priester beugt: Gedenke meiner, des Sünders, heiliger Gebieter.

Priester: Gott, der Herr, gedenke deiner in seinem Reiche, allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Der Diakon sagt: ”Amen”, und stellt sich auf seinen vorigen Platz. Der Priester sagt leise:

Uns aber alle, die wir an dem einen Brot und Kelch Teil nehmen, vereinige untereinander zu des Einen Heiligen Geistes Gemeinschaft, ☩

Älä salli osallisuuden Kristuksesi pyhään ruumiiseen ja vereen tulla yhdellekään meistä syytteeksi tai tuomioksi, vaan anna meidän löytää itsellemme laupeus ja armo kaikkien, maailman alusta sinua kelmollisesti palvelleiden pyhien ihmisten: esi-isien, isien, patriarkkain, profeettain, apostolein, saarnaajain, evankelistain, marttyyrein, tunnustajain, opettajain sekä jokaisen uskossa täydelliseksi tulleen vanhurskaan hengen kanssa.

Ottaen suitsutusastian ja suitsuttaen pyhän pöydän edessä pappi lausuu ääneen:

Ja erittäin pyhimmän, puhtaimman, siunatuimman, kunniallisen valtiattaremme, Jumalansynnyttäjän, ainaisen Neitseen Marian edestä.

Diakoni suitsuttaa pyhän pöydän ympäri ja alttarissa muistellen niitä eläviä ja kuolleita, joita haluaa.

Kuoro: Sinun tähtesi, armoitettu, iloitsevat kaikki luodut: enkelein joukko ja koko ihmissuku. Sinä, pyhitetty temppele ja hengellinen paratiisi, neitseitten ylistys. Sinusta Jumala lihaksi tuli ja tuli lapsukaiseksi hän, joka on ennen kaikkia aikoja Jumalamme. Sinun helmasi hän teki istuimukseen, ja sinun povesi avarammaksi taivasta. Sinun tähtesi, armoitettu, iloitsevat kaikki luodut. Kunnia olkoon sinulle.

Pappi rukoilee salaisesti: Pyhän profeetan, edelläkävijän ja kastajan Johanneksen, pyhien, kunniallisten ja korkeasti kiitettyjen apostolien, pyhän (*nimi*), jonka muistoa nyt vietämme, ja kaikkien sinun pyhiesi kanssa, joiden rukouksien tähden lähesty meitä, Jumala, armollasi. Ja muista kaikkia iankaikkisen elämän ja ylösnousemisen toivossa nukkuneita, (*muistelele nimeltä niitä, joita haluaa*), ja anna heille lepo siellä, missä on nähtävänä sinun kasvojesi valkeus, vielä rukoilemme sinua: muista, Herra, pyhää, yhteistä ja apostolista, maailman äärestä toiseen ulottuvaa seurakuntaasi, ja anna rauha sille, jonka olet Kristuksesi pyhällä verellä ansainnut, ja tämä pyhä temppele säilytä lujana maailman loppuun asti. Muista, Herra, niitä, jotka ovat kantaneet nämä lahjat sinulle, kuin myös niitä, joiden edestä ja joiden kautta sekä joiden tähden he ovat ne kantaneet.

Muista, Herra, lahjantuoja ja kaunistajia pyhissä seurakunnissasi, kuin myös niitä, jotka muistavat köyhiä. Palkitse heidät runsailla taivaallisilla lahjoillasi. Lahjoita heille maallisen sijaan taivaallista, ajallisen sijaan iankaikkista, katoavaisen sijaan katoamatonta. Muista, Herra, niitä, jotka ovat erämaisä, vuorilla, luolissa ja maakuopissa. Muista, herra, niitä, jotka neitsyydessä ja hurskaudessa ja kilvoituksissa viettävät puhdasta elämää. ☩☩

und laß keinen von uns zum Gericht oder zur Verdammnis an dem heiligen Leibe und Blute deines Christus Teil nehmen; sondern auf daß wir Barmherzigkeit und Gnade finden mit allen Heiligen, die dir von Ewigkeit an wohlgefallen haben: Den Urvätern, Vätern, Patriarchen, Propheten, Aposteln, Verkündern, Evangelisten, Martyrern, Bekennern, Lehrern, und mit jedem gerechten Geist, der im Glauben vollendet ist.

Dabei beweihräuchert der Priester den hl. Tisch von vorn und sagt laut:

Vornehmlich für unsere allheilige, reinste, über alles gesegnete Gebieterin, die Gottesgebärerin und immerwährende Jungfrau Maria.

Der Diakon beweihräuchert den hl. Tisch von allen Seiten und dabei gedenkt bei sich der Lebenden und Toten, derer er gedenken will.

Chor: Über dich freut sich, Gnadenerfüllte, die ganze Schöpfung, das Heer der Engel und das Geschlecht der Menschen, du geheiligter Tempel, Paradies des Wortes, jungfräuliche Zierde, aus welcher Gott Fleisch ward und ein Kind wurde, der vor den Ewigkeiten ist, unser Gott: Denn er hat deinen Schoß zum Thron geschaffen, und dein Inneres umfassender gemacht, denn der Himmel ist. Über dich freut sich, Gnadenerfüllte, die ganze Schöpfung. Ehre sei dir.

Priester leise: Mit dem heiligen Johannes, dem Propheten, Vorläufer und Täufer, den heiligen ruhmreichen Aposteln, dem heiligen (*Name*), dessen Gedenken wir feiern, und allen deinen Heiligen, um ihrer Fürbitten willen suche uns heim, o Gott, und gedenke aller, welche bereits entschlafen sind in der Hoffnung der Auferstehung und das ewige Leben. (*Hier gedenkt der Priester derer er will.*) Um Ruhe und Aufenthalt der Seele deines Knechtes (Knechte) (*Name*) an dem lichten Orte, von wo hinwegflieht Trauer und Seufzen. Laß sie ruhen, unser Gott, und laß sie ruhen dort, wo das Licht deines Angesichtes herabblickt. Noch bitten wir dich, gedenke, o Herr, deiner heiligen, katholischen und apostolischen Kirche, welche von einem Ende der Welt zum anderen reicht: Verleihe ihr, die du durch das kostbare Blut deines Christus begründet hast, Frieden, und festige auch diesen heiligen Tempel bis an das Ende der Weltzeit.

Gedenke, o Herr, derer, die dir diese Gaben dargebracht haben, wie auch derer, für welche und um derentwillen sie dir dieselben dargebracht haben. Gedenke, o Herr, der Fruchtbringenden und Wohltuenden in deinen heiligen Kirchen und aller, die sich der Armen annehmen. Schenke ihnen statt der Güter der Erde die Güter des Himmels, statt der zeitlichen Güter die ewigen, statt der vergänglichen die unvergänglichen. Gedenke, o Herr, derer in den Wüsten, auf den Bergen, in den Höhlen und in den Abgründen. Gedenke, o Herr, aller, die in Keuschheit, Gottesfurcht, Fasten und reinem Lebenswandel dir dienen. ☩☩

Muista, Herra, tasavaltamme presidenttiä ja koko esivaltaa, taivuta heidän sydämensä hyvyyteen seurakuntaasi ja koko kansaa kohtaan, ja anna heille rauha hallita, että mekin viettäisimme rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa. Hyvät hyvyydelläsi varjele, pahat tee lempeydelläsi hyväksi. Muista, Herra, tässä ruokoilevaa kansaa kuin myös niitä, jotka ovat oikeista syistä jääneet tänne tulematta, ja armahda heitä sekä meitä suuressa laupeudessasi. Heidän varastonsa täytä kaikella hyvyydellä, heidän avioliittonsa suojele rauhassa ja yksimielisyydessä. Pienokaiset kasvat, nuorukaiset opeta, vanhuksia tue, alakuloisia rohkaise, hajotetut kokoa yhteen, eksytetyt palauta oikealle tielle, ja yhdistä jälleen pyhään, yhteiseen ja apostoliseen seurakuntaasi.

Saastaisten henkien vaivaamat vapahda, merellä kulkijain mukana kulje, matkustajain kanssa matkusta, leskiä puolusta, orpoja suojele, vangit vapautteen päästä, sairaat paranna. Tuomioistuinten edessä, kaivoksissa, maanpakolaisuudessa, katkerassa orjuudessa sekä kaikessa murheessa, puutteessa ja hädässä olevia muista, Jumala. Myös kaikkia niitä muista, jotka sinun suurta laupeuttasi tarvitsevat. Niitä, jotka rakastavat meitä, kuin myös niitä, jotka meitä vihaavat, ja niitäkin, jotka ovat käskeneet meitä kelvottomia ruokoilemaan heidän puolestansa. Muista, Herra, meidän Jumalamme, kaikkea kansaasi, ja kaikille vuodata runsas armosi, antaen kaikille sen, mitä he pelastukseksensa pyytävät. Ja niitäkin, joita emme tietämättömyytemme, hajamielisyysme tai nimien paljouden tähden emme muistaneet, muista sinä itse, Jumala, sillä sinä tiedät kaikkien iät ja nimet, sekä tunnet jokaisen äidin kohdusta asti.

Sillä sinä, Herra, olet avuttomain apu, toivottomain toivo, myrskyn yllättämäin pelastus, merellä kulkijain suojasatama, sairaitten parannus. Tule itse kaikille kaikeksi, tuntien jokaisen ihmisen, sekä tietäen hänen anomuksensa, kotinsa ja tarpeensa. Varjele, Herra, tätä kaupunkia sekä kaikkia kaupunkeja ja maakuntia nälänhädästä, ruttotaudista, vedentulvas-ta, tulesta, miekasta, muukalaisten hyökkäyksestä ja kansalaissodasta.

Pappi ääneen: Ensimmäiseksi muista, Herra, meidän isiamme: pyhintä ekumeenista patriarkkaa Bartholomeosta, Karjalan ja koko Suomen arkkipiispaa Leoa ja Oulun metropoliittaa Panteleimonia, jotka anna pyhille seurakunnillesi rauhassa olevina, terveinä, kunniallisina, voimallisina, pitkäikäisinä, sinun totuutesi sanan oikeina jakajina.

Gedenke, o Herr, der uns Regierenden. Leg in ihr Herz das Gute für deine Kirche und für dein Volk, daß durch ihre Milde auch wir ein ruhiges und stilles Leben führen mögen in aller Frömmigkeit und Reinheit. Gedenke, o Herr, jeder Obrigkeit und jeder Macht. Erhalte die Guten im Guten, und wende in deiner Milde die Bösen zum Guten. Gedenke, o Herr, des hier vor dir stehenden Volkes und aller, die aus einsichtigen Gründen abwesend sind. Erbarme dich ihrer und unser nach der Fülle deiner Erbarmungen. Fülle ihre Kammern mit jeglichem Gut. Bewahre ihre Ehen in Frieden und Eintracht, gib den kleinen Kindern ihre Nahrung, der Jugend Unterweisung und dem Alter Kraft. Tröste die Bedrückten und sammle die Zerstreuten, führe die Verirrten zurück und einige sie in deiner heiligen, katholischen und apostolischen Kirche.

Die von unreinen Geistern Bedrängten befreie und begleite die auf dem Meere Fahrenden. Sei mit den Reisenden, verteidige die Witwen, die Waisen beschütze, die Gefangenen befreie und die Kranken heile. Gedenke, o Herr, derer, die vor Gericht stehen, die in den Bergwerken arbeiten, die in der Verbannung sind, derer, die in harter Knechtschaft, in irgendeiner Betrübniß, in Not und Mühsal leben. Gedenke, o Gott, aller, die nach deiner großen Barmherzigkeit verlangen, die uns lieben und die uns hassen, wie auch derer, die uns Unwürdigen aufgetragen haben, für sie zu beten. Und all deines Volkes gedenke, Herr, unser Gott, und auf alle ergieß deine reiche Gnade, allen erfüllend das zum Heil Erbetene, und deren wir aus Unkenntnis oder aus Vergeßlichkeit oder wegen der Menge der Namen nicht gedacht haben, gedenke ihrer du selbst, o Gott, der du kennst eines jeden Alter und Benennung, der du kennst einen jeden vom Mutterleibe an.

Denn du, o Herr, bist die Hilfe der Hilflosen, die Hoffnung der Hoffnungslosen, der Sturmbedrängten Retter, der stille Hafen der Seefahrer, der Kranken Arzt. Du selbst sei allen alles. Der du kennst jeden und seine Bitte, sein Haus und Bedürfnis. Erlöse, o Herr, diese Stadt und jede Stadt und Gegend vor Hunger, Zerstörung, Erdbeben, Überschwemmung, Feuer, Schwert, Krieg und innerem Aufruhr.

Priester laut: Vor allem gedenke, Herr, unseres Patriarchen Bartholomeus, Erzbischofs Leo und Metropolitens Panteleimon, die du deinen heiligen Kirchen in Frieden, Sicherheit, Ehre, Gesundheit, langem Leben und in der rechten Verwaltung des Wortes deiner Wahrheit gnädig erhalten mögest.

Kuoro: Niin myös kaikkia.

Pappi salaisesti: Muista, Herra, kaikkia oikeauskoisia piispoja, jotka oikein jakavat sinun totuutesi sanaa. Muista, Herra, suuresta armostasi minuakin kelvotonta.

Anna anteeksi minulle kaikki syntini, jotka olen vapaasta tahdostani tai tahtomattanikin tehnyt, äläkä minun syntieni tähden estä Pyhän Henkesi armoa tulemastasi esillä olevain lahjain päälle. Muista, Herra, pappeja, Kristuksessa diakoneja ja kaikkea pappiskuntaa, äläkä häpeään saata yhtäkään meistä, jotka seisomme pyhän uhrialttarisi ympärillä. Etsi meitä hyvyydelläsi, Herra, tule tykömme runsailla armosi antimilla. Anna meille suotuisia ja hyviä ilmoja, lahjoita hiljaisia sateita maan kantaa hedelmää, siunaa vuoden kulku hyvyydelläsi. Hillitse kirkkokuntien riidat, sammuta pakanakansain villitykset, harhauskoisten hyökkäykset pian hajota Pyhän Henkesi voimalla. Kaikki meidät ota valtakuntaasi. Tee meidät valkeuden ja päivän lapsiksi. Lahjoita meille rauhasi ja rakkautesi, Herra, meidän Jumalamme, sillä sinä olet kaikki meille antanut.

Pappi ääneen: Ja anna meidän niin kuin yhdestä suusta ja yhdestä sydäimestä edeskantaa kunniaa ja veisata ylistystä sinun kunnioitetulle ja jalolle nimellesi, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi lausuu kansaa siunaten: Suuren Jumalamme ja Vapahattajamme Jeesuksen, Kristuksen, laupeus olkoon kaikkien teidän kanssanne.

Kuoro: Myös sinun henkesi kanssa.

Diakoni otettuaan papilta siunauksen menee solealle ja lausuu ektenian:

Muisteltuamme kaikkia pyhiä taas ja taaskin rukoilkaamme rauhassa Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Rukoilkaamme Herraa esiintuotujen ja pyhitettyjen kalliiden lahjain puolesta.

Rukoilkaamme, että ihmisiä rakastava Jumalamme, otettuansa ne vastaan suloisena hengellisenä tuoksuna pyhälle, ylitaivaalliselle ja hengelliselle alttarilensa, lähettäisi meille jumalallisen armonsa ja Pyhän Hengen lahjan.

Chor: Und eines jeden und einer jeden.

Priester leise: Gedenke, o Herr, aller orthodoxen Bischöfe, die das Wort deiner Wahrheit recht verwalten. Gedenke, o Herr, auch meiner Unwürdigkeit nach der Fülle deiner Erbarmungen.

Vergib mir jede Sünde, die ich vorsätzlich oder auch nicht vorsätzlich begangen habe. Nimm nicht um meiner Sünden willen die Gnade des Heiligen Geistes von diesen hier dargebrachten Gaben. Gedenke, o Herr, der Priesterschaft, des Diakonats in Christo und des ganzen priesterlichen Standes. Laß keinen von uns zuschanden werden, die wir deinen heiligen Altar umgeben, sieh in deiner Güte auf uns herab, o Herr, erscheine uns in deinen reichen Erbarmungen. Schenk uns wohlbeschaffene und gedeihliche Witterung, schenke milden Regen zur Fruchtbarkeit der Erde, segne den Kranz des Jahres deiner Güte; laß aufhören die Spaltungen der Kirche, stille das Toben der Heiden, zerstöre bald durch die Kraft deines Heiligen Geistes den Aufruhr der Ketzler. Uns alle nimm auf in dein Reich, erweisend uns als Söhne des Lichtes und als Söhne des Tages. Deinen Frieden und deine Liebe schenke uns, o Herr, unser Gott; denn alles hast du uns gegeben.

Priester laut: Und laß uns mit einem Munde und mit einem Herzen verherrlichen und besingen deinen allehrwürdigen und hehren Namen, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Der Priester wendet sich zum Volk, segnet es und ruft: Und die Erbarmungen des großen Gottes und Erlösers Jesus Christus seien mit euch allen.

Chor: Und mit deinem Geiste.

Der Diakon tritt aus dem Altarraum, stellt sich an seinen gewöhnlichen Platz und spricht:

Aller Heiligen eingedenk, lasset wieder und wieder uns in Frieden zum Herrn beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Für die dargebrachten und geheiligten kostbaren Gaben, lasset zum Herrn uns beten.

Daß unser menschenliebender Gott, der sie auf seinen heiligen, überhimmlischen und geistigen Altar aufgenommen hat zum Duft geistlichen Wohlgeruchs, dafür auf uns die göttliche Gnade und die Gabe des Heiligen Geistes hernieder sende, lasset zum Herrn uns beten.

Rukoilkaamme Herraa, että hän päästäisi meidät kaikesta vaivasta, vihasta, vaarasta ja hädästä.

Pappi rukoilee salaisesti: Oi, Jumalamme, Jumala, joka pelastat, opeta meitä kelvollisesti kiittämään sinua niistä hyvistä teoistasi, joita olet meille tehnyt ja vieläkin teet.

Sinä, Jumalamme, olet vastaanottanut meiltä nämä lahjat, puhdistat meidät kaikesta lihan ja hengen saastutuksesta, ja opeta toimittamaan pyhyyttä pelvossasi, että, tultuamme omantuntomme puhtain todistuksin osallisiksi pyhyyksistäsi, yhdistyisimme Kristuksesi pyhään ruumiiseen ja vereen, ja otettuamme nämä pyhyudet kelvollisesti vastaan saisimme Kristuksen asumaan sydämissämme, ja tulisimme Pyhän Hengen temppeliksi. Oi, Jumalamme, älä salli yhdenkään meistä tulla vikapääksi näihin peljättäviin taivaallisiin salaisuuksiin, äläkä kenenkään meistä saada sielulleen ja ruumiilleen heikkoutta siitä, että olemme kelvottomasti niistä osallistuneet, vaan anna meidän aina viimeiseen hengenvetoon asti kelvollisesti osallistua pyhyyksistä evästyksiksi iankaikkiseen elämään, ja otolliseksi puolustukseksi Kristuksen peljättävän tuomioistuimen edessä, niin että meillä olisi osallisuus kaikkien, maailman alusta sinua kelvollisesti palvelleiden, pyhien kanssa iankaikkisiin hyvyksiin, sinun, oi, Herra, niille valmistamiin, jotka sinua rakastavat.

Diakoni: Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Anokaamme Herralta, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön.

Kuoro: Anna, Herra.

Anokaamme Herralta rauhan enkeliä, uskollista johdattajaa, sielujemme ja ruumiittemme suojelijaa.

Anokaamme Herralta syntiemme ja rikkomuksiemme sovitusta ja anteeksi antamista.

Anokaamme Herralta hyvyttä ja menestystä sieluillemme ja rauhaa maailmalle.

Anokaamme Herralta, että hän sallisi meidän viettää elämämme jäljellä olevan ajan rauhassa ja synninkatumuksessa.

Anokaamme elämällemme kristillistä, kivutonta, kunniallista, rauhallista loppua ja hyvää vastausta Kristuksen peljättävän tuomioistuimen edessä.

Auf daß wir errettet werden von jeglicher Trübsal, Zorn, Gefahr und Not, lasset zum Herrn uns beten.

Priester leise: O unser Gott, du Gott des Errettens, lehre du selbst uns würdig zu danken für deine Wohltaten, die du getan hast und tust an uns.

O du, unser Gott, der du diese Gaben angenommen hast, reinige uns von aller Befleckung des Fleisches und des Geistes, und lehre uns Heiligkeit üben in deiner Furcht, damit wir in reinem Zeugnisse unseres Gewissens den Teil deiner Heiligungen aufnehmend, dem heiligen Leibe und Blute deines Christus geeinigt werden und dieselben würdig aufgenommen habend, Christus in unseren Herzen wohnend behalten und ein Tempel werden deines Heiligen Geistes. Ja unser Gott, und keinen von uns laß schuldig werden an diesen deinen schrecklichen und himmlischen Geheimnissen, auch nicht schwach an Seele und Leib von der unwürdigen Teilnahme an denselben, sondern verleihe uns bis zum letzten Atemzug, würdig zu nehmen den Teil deiner Heiligungen, zur Wegzehrung für das ewige Leben, zur wohlgefälligen Verantwortung vor dem furchtbaren Richterstuhl deines Christus, damit auch wir mit allen Heiligen, die dir von Ewigkeit an wohlgefallen haben, teilhaftig werden mögen deiner ewigen Güter, welche du bereitet hast denen, die dich lieben, Herr.

Diakon: Stehe bei, errete, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Daß der ganze Tag vollkommen sei, in Frieden und ohne Sünde, lasset uns vom Herrn erlehen.

Chor: Gewähre, o Herr.

Einen Engel des Friedens, einen treuen Geleiter, einen Wächter für unsere Seelen und Leiber, lasset uns vom Herrn erlehen.

Vergebung und Nachlaß unserer Sünden und Übertretungen, lasset uns vom Herrn erlehen.

Was für unsere Seelen schön und nützlich ist, und Frieden für die Welt, lasset uns vom Herrn erlehen.

Daß wir die restliche Zeit unseres Lebens in Frieden und Buße vollenden, lasset uns vom Herrn erlehen.

Ein christliches, friedliches Ende unseres Lebens ohne Schmerz und ohne Schande und ein gutes Bestehen vor dem furchtbaren Richterstuhl Christi, lasset uns erlehen.

Anottuamme uskon yhteyttä ja Pyhän Hengen osallisuutta antakaamme itsemme, toinen toisemme ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi ääneen: Ja tee, Herra, meidät kelpollisiksi, että uskalluksella ja nuhteettomasti rohkenisimme avuksihuutaa sinua, taivaallista Jumalaa, Isää, ja lausua:

Kirkkokansa: Isä meidän, joka olet taivaissa. Pyhitetty olkoon sinun nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. Tapahtukoon sinun tahtosi myös maan päällä niin kuin taivaassa. Anna meille tänä päivänä jokapäiväinen leipämme. Ja anna meille anteeksi velkamme, niin kuin mekin annamme anteeksi velallisillemme. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.

Pappi: Sillä sinun, Isä, Poika ja Pyhä Henki, on valtakunta, voima ja kunnia nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi: Rauha olkoon teille kaikille.

Kuoro: Niin myös sinun hengellesi.

Diakoni: Kumartukaamme Herran edessä.

Kuoro: Sinun edessäsi, Herra.

Pappi rukoilee salaisesti: Valtias, Herra, laupeuden Isä ja kaiken lohdutuksen Jumala, siunaa, pyhitä, varjele, turvaa, vahvista niitä, jotka ovat sinun edessäsi kumartuneina. Käännä heidät pois joka ainoasta pahasta teosta ja kiinnitä kaikkinaiseen hyvään. Suo heidän tuomioon joutumatta osallistua näistä puhtaimmista ja eläväksi tekevästä salaisuuksistasi syntiensä anteeksi saamiseksi ja Pyhän Hengen osallisuudeksi.

Pappi ääneen: Ainokaisen Poikasi armon, laupeuden ja ihmisrakkauden tähden, ja hänen kanssaan sinä kiitetty olet, ynnä kaikkein pyhimmän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi kanssa, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi salaisesti: Kuule meitä, Herra, Jeesus, Kristus, meidän Jumalamme, sinun pyhästä asunnostasi ja valtakuntasi kunnian istuimelta, jossa sinä korkeudessa Isän kanssa istut, mutta olet näkymättömästi myös täällä meidän kanssamme, ☩☩

Um Einheit im Glauben und um die Gemeinschaft des Heiligen Geistes betend, lasset uns einer den anderen und uns selbst und unser ganzes Leben, Christus Gott befehlen.

Chor: Dir, o Herr.

Priester laut: Und würdige uns, Gebieter, mit Freimut und ohne Schuld es zu wagen, dich unseren himmlischen Gott als Vater anzurufen und zu sprechen:

Volk: Vater unser, der du bist in den Himmeln, geheiligt werde dein Name, dein Reich komme, dein Wille geschehe wie im Himmel, also auch auf Erden. Unser notwendiges Brot gib uns heute, und erlaß uns unsere Schuld, wie auch wir erlassen unseren Schuldigern, und führe uns nicht in Versuchung, sondern erlöse uns von dem Bösen.

Priester: Denn dein ist das Reich und die Kraft und die Herrlichkeit, des Vaters und des Sohnes und des Heiligen Geistes, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester: Friede allen.

Chor: Und deinem Geiste.

Diakon: Unsere Häupter lasset uns neigen vor dem Herrn.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester betet leise: Gebieter, Herr, Vater der Erbarmungen und Gott allen Trostes, die da ihre Häupter dir gebeugt haben, segne, heilige, bewahre, stärke, befestige; von jeder bösen Tat bringe sie ab, zu jeder guten Tat führe sie hin und würdige sie, ohne Verdammnis teilzunehmen an diesen reinsten und lebendigmachenden Geheimnissen, zur Vergebung der Sünden, zur Gemeinschaft des Heiligen Geistes.

Priester laut: Durch die Gnade, Barmherzigkeit und Menschenliebe deines eingeborenen Sohnes, mit dem du gesegnet bist samt deinem allheiligen und guten und lebendigmachenden Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester leise: Merke auf, Herr Jesus Christus, unser Gott, aus deiner heiligen Wohnung und vom Thron der Herrlichkeit deines Reiches und komm, uns zu heiligen, der du oben beim Vater sitztest und hier unsichtbar mit uns bist; ☩☩

ja tule pyhittämään meitä, ja tee väkevällä kädelläsi meidät ja meidän kauttamme koko kansa otolliseksi vastaanottamaan sinun puhtain ruumiisi ja kallis veresi.

Papin lukiessa tätä rukousta diakoni seisoo pyhän oven edessä ja sitoo yllensä orarin ristinmuotoisesti. Sitten pappi ja diakoni kumpikin omalla paikallaan kumartavat ja lausuvat kolmesti hiljaa:

Jumala, puhdistu minua syntistä ja armahda minua.

Kun diakoni näkee papin ojentavan kätensä ja koskevan pyhään leipään toimittaakseen pyhän ylentämisen, niin hän lausuu ääneen:

Ottakaamme vaari.

Pappi ylentäessään pyhää leipää lausuu ääneen:

Pyhät pyhille.

Kuoro: Ainoa on pyhä, ainoa Herra, Jeesus, Kristus, Isän, Jumalan, kuniaksi. Amen.

Veisataan siksi päiväksi määrätty ehtoollislauselma. Diakoni menee pyhään alttariin, ja tultuaan papin oikealle puolelle, lausuu:

Murra, isä, pyhä leipä.

Pappi murtaessaan pyhän leivän varovasti ja hartaasti neljään osaan lausuu:

Murretaan ja osiin jaetaan Jumalan Karitsa, joka on murrettava, mutta samalla jakaantumaton, aina syötävä, mutta ei koskaan kuluva, vaan siitä osallistuvia pyhittävä.

Diakoni osoittaen orarillaan pyhää kalkkia lausuu:

Täytä, isä, pyhä malja.

Pappi, ottaen yläpuolella olevan osan JS, tekee sillä ristinmerkin pyhän kalkin yli lausuen:

Pyhän Hengen täyteys

ja panee osan pyhään kalkkiin. Diakoni: ”Amen.” Ottaessaan lämpimyyttä diakoni lausuu:

Siunaa, isä, lämpimyyks.

Pappi siunaten lämpimyyttä lausuu: Siunattu olkoon sinun pyhiesi lämpimyyks alati, nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Diakoni kaataa ristinmuotoisesti tarvittavan määrän lämpimyyttä kalkkiin lausuen: Uskon lämpimyyks on täynnänsä Pyhää Henkeä. Amen.

Diakoni menee pyhän pöydän taakse, kumartuu ja rukoilee kuten pappikin lausuen:

Uskon, Herra, ja tunnustan, että sinä olet totisesti Kristus, elävän Jumalan Poika, tullut maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen. ☩

wolle mit deiner mächtigen Hand uns Anteil an deinem unbefleckten Leib und deinem kostbaren Blut geben und durch uns dem ganzen Volk.

Während der Zeit, da dieses Gebet gesagt wird, steht der Diakon vor der hl. Tür und umgürtet sich mit dem Orarion kreuzweise über Rücken und Brust. Sodann verbeugt sich der Priester und auch der Diakon, der auf seinem Ort steht, und ein jeder sagt dreimal leise:

Gott, sei mir Sünder gnädig und erbarme dich meiner.

Wenn der Diakon sieht, daß der Priester seine Hände ausstreckt und das Heilige berührt, um die hl. Erhebung zu verrichten, so ruft er laut:

Lasset uns aufmerken.

Der Priester erhebt mit beiden Händen das hl. Brot über den Diskos und ruft:

Das Heilige den Heiligen.

Chor: Einer ist heilig, einer der Herr, Jesus Christus, zur Herrlichkeit Gottes, des Vaters. Amen.

Es wird jetzt vom Chor das Kinikon gesungen. Der Diakon geht in den hl. Altarraum und stellt sich zur Rechten des Priesters und sagt:

Brich, Gebieter, das heilige Brot.

Der Priester bricht das hl. Brot in vier Teile und sagt leise:

Gebrochen und zerteilt wird das Lamm Gottes, das gebrochen und nicht geteilt wird, das allezeit gegessen und nie aufgezehrt wird, die Essenden vielmehr heiligt.

Dann zeigt der Diakon mit dem Orarion auf den hl. Kelch und spricht:

Fülle, Gebieter, den heiligen Kelch.

Der Priester nimmt den Teil IC, und macht mit ihm das Kreuzzeichen über dem hl. Kelch und spricht:

Die Fülle des Heiligen Geistes.

und so tut er es in den hl. Kelch. Diakon: ”Amen.” Jetzt nimmt der Diakon die Wärme und spricht:

Segne, Gebieter, die Wärme.

Priester: Gesegnet sei die Glut deiner Heiligen allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen.

Der Diakon gießt nun kreuzweise genügend warmes Wasser in den hl. Kelch und spricht: Die Wärme des Glaubens, voll des Heiligen Geistes. Amen.

Der Diakon und der Priester beten zusammen:

Ich glaube, Herr und bekenne, daß du in Wahrheit Christus, der Sohn des lebendigen Gottes, bist, der in die Welt gekommen ist, die Sünder zu retten, deren erster ich bin. ☩

Vielä uskon, että tämä on sinun puhtain ruumiisi ja tämä on sinun kallis veresi. Sen tähden rukoilen sinua: ”Armahda minua.” Anna anteeksi syntini, jotka olen tahtoen sekä tahtomattani tehnyt, sanoin ja teoin, tietoisesti ja tietämättäni, ja tee minut kelpoliseksi nuhteettomasti osallistumaan sinun puhtaimpiin salaisuuksiisi syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi. Amen.

Sinun salaiseen ehtoolliseesi osalliseksi tee minut nyt, Jumalan Poika, sillä minä en ilmoita salaisuutta vihollisillesi, enkä suutele sinua kuten Juudas, vaan niin kuin ryöväri tunnustan sinut: ”Muista minua, Herra, sinun valtakunnassasi.” Herra, älköön pyhien salaisuuksiesi osallisuus tulko minulle syytteeksi älköönkä tuomioksi, vaan sielun ja ruumiin parannukseksi. Amen.

Lauletaan psalmi 34

Pappi: Diakoni, lähesty.

Diakoni lähestyttyään kumartaa hartaasti ja rukoilee syntiensä anteeksi antamista. Pappi otettuaan pyhän leivän antaa sen diakonille, joka suudellen papin kättä ottaa sen vastaan lausuen:

Anna minulle, isä, meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja pyhä ruumis.

Pappi: Diakoni (*nimi*) annetaan meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis, pyhä ja puhtain ruumis syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Pappi ottaen pyhän leivän osasen lausuu:

Meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja kaikkein pyhin ruumis annetaan minulle, pappi (*nimi*), syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Ja niin pappi ja diakoni kumartuneina nauttivat pyhän leivän peljäten ja varoen ja täydellä vakaumuksella. Sitten pappi ottaa molempiin käsiinsä pyhän kalkin ja ehtoollisliinan ja kolmesti nauttii pyhästä kalkista lausuen:

Meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä verestä osallistun minä, Jumalan palvelija, pappi (*nimi*) syntieni anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Sitten pyyhittyään ehtoollisliinalla huuliaan ja pyhää kalkkia pappi lausuu:

Katso, tämä on koskenut minun huuliini, pahat tekoni on poistettu ja syntini puhdistettu.

Auch glaube ich, daß dies wirklich dein unbefleckter Leib ist und daß dieses wirklich dein kostbares Blut ist. Deshalb bitte ich dich: ”Erbarme dich meiner” und vergib mir meine Übertretungen, die ich absichtlich oder unabsichtlich, in Wort oder Werk, bewußt oder unbewußt, begangen habe, und würdige mich, ohne Verdammnis teilzunehmen an deinen allerreinsten Mysterien zur Vergebung der Sünden und zum ewigen Leben.

Als Teilnehmer an deinem mystischen Abendmahl nimm mich heute auf, Sohn Gottes, denn deinen Feinden will ich das Mysterium nicht verraten, dir auch nicht einen Kuß geben wie Judas, sondern wie der Schächer bekenne ich dich: ”Gedenke meiner, Herr, in deinem Reiche.” Der Empfang deiner Geheimnisse, o Herr, gereiche mir nicht zum Gericht oder zur Verdammnis, sondern zur Heilung meiner Seele und meines Leibes.

Die Sänger singen Psalm 34

Priester: Diakon, tritt heran.

Der Diakon tritt herzu und faltet die Hände, wobei er die Rechte auf der linken Handfläche hält, und sagt:

Gib mir, Gebieter, Anteil am kostbaren und heiligen Leib unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi.

Priester: Es wird dir (*Name*), dem Diakon, Anteil gegeben am kostbaren und allheiligen Leib unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi, zur Vergebung der Sünden und zum ewigen Leben.

Und so kommuniziert der Priester vom hl. Brot, und spricht:

Es ist mir (*Name*), dem Priester, der teure und allheilige Leib unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi gegeben, zur Vergebung meiner Sünden und zum ewigen Leben.

Und so kommunizieren sie vom hl. Brot, das sie in den Händen halten mit Furcht und aller Andacht. Darauf nimmt der Priester das Tuch (des Kelches) und befestigt es gut unter dem Kinn, nimmt mit der Rechten und dem Tuche den hl. Kelch und sagt:

Auch wird mir (*Name*), dem Priester, am kostbaren und allheiligen und ganz unversehrten und lebendigen Blut unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi Anteil gegeben zur Vergebung meiner Sünden und zum ewigen Leben.

Der Priester wischt mit dem Tuche, das er in der Hand hält, seine eigenen Lippen und den Kelch ab und küßt den Kelch außen am Rand und spricht dabei:

Dieses hat meine Lippen berührt, und es wird meine Übertretungen wegnehmen und meine Sünden tilgen.

Pappi kutsuu diakonin lausuen: Diakoni, lähesty.

Diakoni lähestyy, ja tehtyään kumarruksen lausuu:

Katso, minä tulen kuolemattoman Kuninkaamme ja Jumalamme eteen. Anna minulle, isä, meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kallis ja pyhä veri.

Pappi: Jumalan palvelija, diakoni (**nimi**) osallistuu meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä verestä syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Diakonin osallistuttua kalliista verestä pappi lausuu:

Katso, tämä on koskenut sinun huuliisi, pahat tekosi on poistettu ja syntisi puhdistettu.

Huomattava on, että jos on niitä, jotka aikovat osallistua pyhästä ehtoollisesta, niin pappi jakaa pyhän Karitsan kaksi viimeistä osaa, nimittäin NI ja KA niin moneen osaseen, että riittää kaikille osallistuville, ja panee ne pyhään kalkkiin. Sitten hän kattaa pyhän kalkin pienellä peitteellä. Toiset peitteet ja tähden hän panee pyhälle diskokselle. Tämän jälkeen hän lukee kiitosrukouksen:

Me kiitämme sinua, Herra, meidän Jumalamme, osallisuudestamme pyhiin, kuolemattomiin, taivaallisiin salaisuksiisi, jotka olet antanut meille hyvyydeksi, sielun ja ruumiin pyhitykseksi ja parannukseksi. Sinä itse, kaikkien Herra, anna, että osallistuminen Kristuksesi pyhästä ruumiista ja verestä tulisi meille lujaksi uskoksi, vilpittömäksi rakkaudeksi, viisauden täydentämiseksi, sielun ja ruumiin parannukseksi, joka ainoan vastustajan karkottamiseksi, otolliseksi vastaukseksi Kristuksesi peljättävän tuomioistuimen edessä.

Diakoni kumarrettuaan ottaa hartaasti kalkin käsiinsä, tulee pyhälle ovelle, ylentää pyhää kalkkia ja osoittaen sitä kansalle lausuu:

Jumalan pelvossa, uskossa ja rakkaudessa lähestykää.

Kuoro: Siunattu on hän, joka tulee Herran nimeen. Jumala on Herra, ja hän ilmestyi meille.

Pappi lausuu jokaiselle: Jumalan palvelija (**nimi**) osallistuu meidän Herramme, Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen, Kristuksen, kalliista ja pyhästä ruumiista ja verestä syntiensä anteeksi saamiseksi ja iankaikkiseksi elämäksi.

Der Priester ruft den Diakon: Diakon, tritt auch du herzu.

Der Diakon tritt von der Südseite des hl. Tisches; wischt mit dem Schwamm seine Handfläche über dem hl. Diskos mit Aufmerksamkeit.

Siehe, ich trete zu Christus, unserem unsterblichen König und Gott. Gib mir, Gebieter, Anteil am kostbaren und allheiligen und ganz unversehrten und lebendigen Blut unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi.

Priester: Auch wird dir (**Name**), dem Diakon, Anteil am kostbaren und allheiligen und ganz unversehrten und lebendigen Blut unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi gegeben, zur Vergebung deiner Sünden und zum ewigen Leben.

Der Priester aber spricht:

Dieses berührte deine Lippen, und es wird deine Übertretungen wegnehmen und deine Sünden tilgen.

Wenn nun welche da sind, die an dem hl. Mysterion teilnehmen wollen, so bricht der Priester die zwei noch übrigen Teile des Lammes, nämlich NI und KA, ganz klein und tut sie in den Kelch. Der Diakon legt auf den Kelch eine Decke und darüber den Löffel. Dann spricht der Priester:

Wir danken dir, o Herr, unser Gott, für den Empfang deiner heiligen, reinsten, unsterblichen und himmlischen Mysterien, welche du uns zum Wohl und zur Heiligung und Heilung unserer Seelen und Leiber gegeben hast. Du selbst nun, o Gebieter des Alls, laß diese Teilnahme an dem heiligen Leibe und Blute deines Christus uns gereichen zum Glauben, der nicht zu Schanden werden läßt, zu ungeheuchelter Liebe, zur Mehrung der Weisheit, zur Heilung der Seele und des Leibes, zur Vertreibung jedes Widersachers, zur Befolgung deiner Gebote, und zur wohlgefälligen Verantwortung vor dem furchtbaren Richterstuhl deines Christus.

Sodann empfängt der Diakon, nachdem er sich ehrerbietig verbeugt hat, von dem Priester den hl. Kelch und erhebt denselben, nachdem er sich in die hl. Türen, das Gesicht dem Volk zugewendet, gestellt hat, in die Höhe, indem er ausruft:

Nahet euch mit Gottesfurcht, Glauben und Liebe.

Chor: Gesegnet sei, der da kommt im Namen des Herrn. Gott, der Herr, ist auch uns erschienen.

Priester: Den kostbaren und allheiligen Leib und das Blut unseres Herrn und Gottes und Erlösers Jesu Christi empfängt der Knecht (die Magd) Gottes (**Name**) zur Vergebung der Sünden und zum ewigen Leben.

Diakoni pyyhkii jokaisen pyhää ehtoollista nauttineen huulet ehtoollisliinalla, ja kukin heistä suutelee pyhää kalkkia ja poistuu. Pappi jaettuun ehtoolliseen tulee pyhään alttariin ja panee pyhät lahjat pyhälle pöydälle. Diakoni nostaa pyhän diskoksen pyhän kalkin yläpuolelle, pyyhkiäkseen diskoksella olevat osaset pyhään kalkkiin, lausuu seuraavat ylösnousemusveisut:

Nähtyäimme Kristuksen ylösnousemisen, kumartaakamme pyhää Herraa, Jeesusta, ainoaa synnitöntä. Sinun ristillesi me kumarramme, oi, Kristus, ja sinun pyhää ylösnousemistasi veisuilla ylistämme, sillä sinä olet meidän Jumalamme. Paitsi sinua emme toista tunne. Sinun nimeäsi avuksi huudamme.

Tulkaa, kaikki uskovaiset, kumartaen kunnioittaakamme Kristuksen pyhää ylösnousemista, sillä, katso, ristin kautta tuli ilo kaikkeen maailmaan. Kiittäen aina Herraa me veisuilla ylistämme hänen ylösnousemistansa, sillä kärsittyänsä ristin vaivat hän kuolemallansa kuoleman kukisti.

Loista sinä, uusi Jerusalem, loista kirkkaalla valolla, sillä Herran kunnia on ylitsesi koittanut. Riemuitse nyt, ja ihastu, Siion, ja sinäkin, puhdas Jumalansynnyttäjä, iloitse sinun synnyttämäsi ylösnousemisesta.

Oi, sinä, suuri ja pyhin pääsiäiskaritsa, Kristus. Oi, viisaus, Jumalan sana ja voima. Suo meidän tulla täydellisemmin osallisiksi sinusta valtakuntasi illatomana päivänä.

Pyyhkien pyhällä sienellä huolellisesti, varovasti ja hartaasti diskoksen diakoni lausuu:

Pese, Herra, kalliilla verelläsi tässä muisteltujen synnit pyhiesi esirikouksien tähden.

Pappi siunaten kansaa lausuu:

Pelasta, Jumala, sinun kansasi, ja siunaa sinun perintöäsi.

Sitten hän kääntyy pyhään pöytään päin ja suitsuttaen lausuu kolmesti:

Korota itsesi yli taivasten, Jumala, ja levitköön sinun kunniasi yli kaiken maan.

Kuoro: Me näimme totisen valkeuden, otimme vastaan taivaallisen Hengen, löysimme totisen uskon, kumarramme jakaantumaton Kolminaisuutta, sillä hän on meidät pelastanut.

Pappi ottaa pyhän diskoksen, ja panee sen diakonin pään päälle. Diakoni ottaa sen vastaan hartaasti, kääntyy kuninkaan ovella kasvot kansaan päin, ja mitään lausumatta menee uhripöydän eteen, jolle panee pyhän diskoksen. Pappi kumartaa, ottaa pyhän kalkin ja lausuu hiljaa:

Kiitetty olkoon Jumalamme

Hierauf treten der Priester und der Diakon zum hl. Altar zurück und stellen die hl. Gaben auf denselben hin. Der Diakon nimmt mit der li. Hand aber den Diskos und hält ihn über den Kelch, mit der re. Hand aber den Schwamm und wischt die auf dem Diskos zurückgebliebenen Teile in den Kelch, indem er Hymnen auf die Auferstehung sagt:

Da wir die Auferstehung Christi gesehen haben, lasset uns den heiligen Herrn, Jesus, den allein Sündlosen anbeten. Wir fallen nieder vor deinem Kreuz, Christus, und besingen und preisen deine Auferstehung; denn du bist unser Gott, außer dir kennen wir nichts anderes, wir nennen deinen Namen.

Auf, all ihr Gläubigen, laßt uns niederfallen vor der heiligen Auferstehung Christi. Siehe, durch das Kreuz ist Freude in die ganze Welt gekommen. Lasset uns auf jede Weise den Herrn preisen, lasset uns seine Auferstehung besingen. Indem du das Kreuz um unsertwillen erduldest, hast du den Tod durch den Tod zertreten.

Werde Licht, werde Licht, neues Jerusalem, denn die Herrlichkeit des Herrn geht auf über dir. Tanze nun und jauchze, Sion; freue dich, heilige Gottesgebälerin, über die Auferstehung deines Kindes.

O großes Pascha, und heiligster Christus. O Weisheit und Wort Gottes und Kraft. Gib, daß wahrer noch wir teilhaben an dir am abendlosen Tag deines Reiches.

Der Diakon, die innere Fläche des Diskos sorgsam mit dem Schwamm säubernd, spricht:

Herr, spüle die Sünden deiner Knechte hinweg, derer hier gedacht worden ist, durch dein heiliges Blut, durch die Fürbitten aller deiner Heiligen.

Der Priester wendet sich zum Volk und segnet es.

Rette, o Gott, dein Volk und segne dein Erbe.

Der Priester beräuchert die Gaben und sagt dreimal:

Erhebe dich über die Himmel, o Gott, über die ganze Erde deine Herrlichkeit.

Chor: Wir haben das wahre Licht gesehen, wir haben den himmlischen Geist empfangen, wir haben den wahren Glauben gefunden, die unteilbare Dreieinigkeit beten wir an.

Nun gibt der Priester den Diskos mit den Decken und dem Stern; der Diakon setzt den Diskos, nachdem er ihn mit Ehrfurcht empfangen und geküßt hat, auf sein Haupt, und geht hinter dem Priester an den hl. Türen vorbei, das Gesicht dem Volk zugewendet, nach der Prothesis, wo er denselben hinstellt. Der Priester verbeugt sich und nimmt den hl. Kelch, macht mit demselben das Zeichen des Kreuzes über dem Antimision, und spricht leise:

Gepriesen sei unser Gott

ja, ylentäen sen kansalle, ääneen: alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Pappi vie pyhät lahjat uhripöydälle.

Kuoro: Amen. Täytyyköön suumme sinun kiittämisestäsi, Herra, että veisuilla ylistäisimme sinun kunniaasi, kun olet tehnyt meidät otollisiksi tulemaan sinun pyhien, jumalallisien, kuolemattomien ja eläväksi tekevien salaisuuksiesi osallisuuteen. Säilytä meidät sinun pyhydessäsi, että koko päivän oppisimme sinun totuuttasi. Halleluja, halleluja, halleluja.

Diakoni menee pohjoisoven kautta solealle ja lausuu ektenian:

Olkaamme vakaat. Tultuamme osallisiksi jumalallisista, pyhistä, puhtaista, kuolemattomista, taivaallisista, eläväksi tekevästä, peljättävistä Kristuksen salaisuuksista kelvollisesti kiittäkäämme Herraa. Puolusta, pelasta, armahda ja varjele meitä, Jumala, sinun armollasi.

Kuoro: Herra, armahda, Herra, armahda.

Anottuamme, että koko tämä päivä olisi meille täydellinen, pyhä, rauhallinen ja synnitön, antakaamme itsemme, toinen toisemme ja koko elämämme Kristuksen, Jumalan, haltuun.

Kuoro: Sinun haltuus, Herra.

Pappi suljettuaan antiminssin pitää evankeliumikirjaa pystyssä, ja tekee sillä ristinmerkin antiminssin yli lausuen:

Sillä sinä olet meidän pyhityksemme, ja me kunniaa edeskannamme sinulle, Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen.

Pappi: Lähtekäämme pois rauhassa.

Kuoro: Herran nimessä.

Diakoni: Rukoilkaamme Herraa.

Kuoro: Herra, armahda.

Pappi lukee ambonintakaisen rukouksen: Herra, joka siunaat niitä, jotka sinua ylistävät, ja pyhität ne, jotka sinuun turvaavat, pelasta sinun kansasi ja siunaa sinun perintöäsi. Varjele seurakuntasi täyteys, pyhitä ne, jotka rakastavat sinun huoneesi kauneutta. Palkitse jumalallisessa voimassasi heidän kunnioituksensa kunnialla, äläkä hylkää meitä, jotka sinuun turvaamme. Lahjoita rauha maailmallesi, seurakunnillesi, papeille, tasavaltamme presidentille, kaikelle esivalalle ja koko kansallesi. Sillä jokainen hyvä anti ja jokainen täydellinen lahja tulee ylhäältä, sinulta, valkeuksien Isältä, ja me kunniaa, kiitosta ja palvelusta edeskannamme sinulle, ☩

und wendet sich zum Volk, stellt sich in die hl. Tür und ruft mit dem erhobenen hl. Kelch: allezeit, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Und er stellt den hl. Kelch auf den Tisch der Prothesis.

Chor: Amen. Es fülle sich unser Mund mit deinem Lobe, o Herr, damit wir singen mögen deine Herrlichkeit, denn du hast uns gewürdigt teilzunehmen an deinen allheiligen, göttlichen, unsterblichen und lebendig machenden Mysterien. Bewahre uns in deiner Heiligkeit, den ganzen Tag zu sinnen über deine Gerechtigkeit. Alleluia, alleluia, alleluia.

Der Diakon löst sein Orarion, geht zur nördlichen Tür hinaus, und spricht:

Aufrecht. Da wir an den heiligen, furchtbaren, unbefleckten, unsterblichen und himmlischen Mysterien teilgenommen haben, lasset uns würdig danken dem Herrn. Stehe bei, errete, erbarme dich und bewahre uns, o Gott, in deiner Gnade.

Chor: Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich.

Nachdem wir gebetet haben, daß der ganze Tag vollkommen sei, in Frieden und ohne Sünde, lasset uns uns selbst und einander und unser ganzes Leben Christus, unserem Gott, hingeben.

Chor: Dir, o Herr.

Der Priester legt nun das Antiminssion und Ileton zusammen und macht über demselben mit dem Evangelium das Kreuzeszeichen. Dabei ruft er:

Denn du bist unsere Heiligung, und dir senden wir die Verherrlichung empor, dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester: Lasset uns gehen in Frieden.

Chor: Im Namen des Herrn.

Diakon: Lasset zum Herrn uns beten.

Chor: Herr, erbarme dich.

Der Priester hinter dem Ambon: Der du segnest, die dich segnen, und heiligst, die auf dich vertrauen, Herr, rette dein Volk und segne dein Erbe. Beschütze die Fülle deiner Kirche, heilige alle, die die Zierde deines Hauses lieben. Verherrliche sie dafür durch deine göttliche Macht und verlaß uns nicht, da wir auf dich hoffen. Schenke Frieden deiner Welt, deinen Kirchen, deinen Priestern, den uns Regierenden und uns Beschützenden und deinem ganzen Volk. Denn jede gute Gabe und jedes vollkommene Geschenk kommt von oben und steigt herab von dir, dem Vater der Lichter, und zu dir senden wir empor Ruhm und Dank und Anbetung, ☩

Isä, Poika ja Pyhä Henki, nyt ja aina ja iankaikkisesti.

Kuoro: Amen

Kuoro: Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja iankaikkisesti. (3)

Papin lukiessa ambonintakaista rukousta diakoni seisoo kumarretuin päin koko rukouksen ajan Kristuksen kuvan edessä solealla pitäen kädessään oraria.

Pappi luettuaan rukouksen menee pyhän oven kautta alttariin, ja lukee uhripyöydän edessä seuraavan, pyhiä lahjoja loppuun nautittaessa luettavan rukouksen:

Nyt on päättynyt, on voimiemme mukaan loppuun toimitettu, oi, Kristus, Jumalamme, sinun huoneenhallituksesi salaisuus. Olemme elvyttäneet kuolemassi muiston, olemme nähneet ylösousemisesi kuvauksen, olemme täysin osallistuneet loppumattoomaan elämääsi, olemme nauttineet kulumatonta ruokaasi, josta suo meidän kaikkien osallistua tulevasakin maailmassa aluttoman Isäsi ja pyhän, hyvän ja eläväksi tekevän Henkesi armosta nyt ja aina ja iankaikkisesti. Amen.

Pappi siunaten kansaa lausuu: Herran siunaus tulkoon teille hänen armostaan ja ihmisrakkaudesta alati, nyt ja aina ja iankaikkisesta iankaikkiseen.

Kuoro: Amen.

Pappi: Kunnia olkoon sinulle, Kristus, meidän Jumalamme, meidän toivomme, kunnia sinulle.

Kuoro: Kunnia olkoon Isälle ja Pojalle ja Pyhälle Hengelle nyt, aina ja iankaikkisesti. Amen. Herra, armahda. Herra, armahda. Herra, armahda. Siunaa.

Pappi:

LOPPUSIUNAUS

Kuoro: Meidän isällemme pyhimmälle ekumeeniselle patriarkalle Bartholomeokselle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Karjalan ja koko Suomen arkkipiispalle Leolle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Helsingin metropoliitalle Ambrosiukselle, ja korkeasti pyhitetylle isällemme Oulun metropoliitalle Panteleimonille, ja korkeasti siunatulle Joensuun piispalle Arsenille, tämän pyhän temppelin veljille ja kaikille seurakuntamme jäsenille sekä kaikille oikeauskoisille kristityille anna, Herra, pitkä ikä ja varjele heitä.

dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Chor: Der Namen des Herrn ist gesegnet von jetzt an bis in Ewigkeit. (3)

Der Diakon stellt sich vor die Ikone des Christus.

Der Priester geht nun zur Prothesis und spricht leise:

Vollbracht und vollendet ist, soviel in unserer Kraft ist, Christus, unser Gott, das Geheimnis deines Erlösungsplanes. Denn wir halten das Gedächtnis deines Todes, wir sahen das Bild deiner Auferstehung, wir haben uns erfüllt mit deinem unendlichen Leben, genossen deine unvergängliche Wonne, deren du uns alle, auch in der künftigen Welt, zu würdigen geruhen wollest, durch die Gnade deines anfanglosen Vaters und deines heiligen und guten und lebendigmachenden Geistes, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Priester: Der Segen des Herrn und sein Erbarmen komme auf euch, durch seine göttliche Gnade und Menschenliebe, allezeit, jetzt und immerdar und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten.

Chor: Amen.

Priester: Ehre sei dir, Christus, Gott, unsere Hoffnung, Ehre sei dir.

Chor: Ehre sei dem Vater und dem Sohne und dem Heiligen Geiste, jetzt und immerdar, und in die Ewigkeiten der Ewigkeiten. Amen. Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich, Herr, erbarme dich. Segne.

Priester:

DER SCHLUSSEGEN

Chor: Rette, Herr, und erbarme dich unseres heiligen Vaters, des ökumenischen Patriarchen Bartholomeus, unseres hochgeweihten Erzbischofs von Karelien und ganz Finnland Leo, unseres hochgeweihten Metropoliten Ambrosius von Helsinki, unseres hochgeweihten Metropoliten Panteleimon von Oulu, unseres geweihten Bischofs Arseni von Joensuu, und aller rechthgläubigen Christen. Herr, erhalte sie auf viele Jahre.